

Úradný vestník

Európskej únie

C 68

Zväzok 48

Slovenské vydanie

Informácie a oznámenia

19. marec 2005

Číslo oznamu

Obsah

Strana

Akty prijaté v súlade s hlavou VI Zmluvy o založení Európskej únie

2005/C 68/01

Ustanovenia vnútorných predpisov Eurojustu týkajúce sa spracovania a ochrany osobných údajov (Text prijatý jednomyseľne kolégiom Eurojustu na zasadnutí 21. októbra 2004 a schválený Radou 24. februára 2005) 1

I Informácie

Komisia

2005/C 68/02

Výmenný kurz eura 11

2005/C 68/03

Štátna pomoc — Maďarská republika — Štátna pomoc č. C 35/2004 (ex HU 11/2003) (konanie o dočasnom mechanizme) — Postabank és Takarékpénztár Rt./Erste Bank Hungary Rt. — Výzva na predloženie pripomienok podľa článku 88 ods. 2 Zmluvy o ES ⁽¹⁾ 12

2005/C 68/04

Povolenie štátnej pomoci v rámci ustanovení článkov 87 a 88 Zmluvy o ES — Prípady, ku ktorým nemá Komisia námietky ⁽¹⁾ 27

2005/C 68/05

Udelenie licencií pre širokopásmové rádiové frekvencie typu P-MP (Point-Multipoint) — Konania na udelenie licencií pre širokopásmové frekvencie rádiových sietí typu P-MP 28

2005/C 68/06

Predbežné oznámenie o koncentrácii (Prípád COMP/M.3687 — Johnson & Johnson/Guidant) ⁽¹⁾ 29

SK

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

(Akty prijaté v súlade s hlavou VI Zmluvy o založení Európskej únie)

USTANOVENIA VNÚTORNÝCH PREDPISOV EUROJUSTU TÝKAJÚCE SA SPRACOVANIA A OCHRANY OSOBNÝCH ÚDAJOV

(Text prijatý jednomyselne kolégiom Eurojustu na zasadnutí 21. októbra 2004 a schválený Radou 24. februára 2005)

(2005/C 68/01)

Hlava I

Definície

Článok 1

Definície

Na účely tohto rokovacieho poriadku a všetkých ostatných textov, ktoré ho vykonávajú:

- a) „Rozhodnutie o Eurojuste“ znamená rozhodnutie Rady z 28. februára 2002, ktorým sa zriaďuje Eurojust s cieľom posilniť boj proti závažným trestným činom, ktoré bolo zmenené rozhodnutím Rady z 18. júna 2003;
- b) „Kolégium“ znamená kolégium Eurojustu, ako je uvedené v článku 10 Rozhodnutia o Eurojuste;
- c) „Národný člen“ znamená národného člena, ktorého každý členský štát vysiela do Eurojustu, ako je uvedené v článku 2 ods. 1 Rozhodnutia o Eurojuste;
- d) „Asistent“ znamená osobu, ktorá môže asistovať národnému členovi, ako je uvedené v článku 2 ods. 2 Rozhodnutia o Eurojuste;
- e) „Zamestnanci Eurojustu“ znamenajú správneho riaditeľa, ako je uvedené v článku 29 Rozhodnutia o Eurojuste, a tiež zamestnancov uvedených v článku 30 Rozhodnutia o Eurojuste;
- f) „Úradník pre ochranu údajov“ znamená osobu menovanú v súlade s článkom 17 Rozhodnutia o Eurojuste;
- g) „Spoločný dozorný orgán“ znamená nezávislý orgán zriadený v súlade s článkom 23 Rozhodnutia o Eurojuste;
- h) „osobné údaje“ znamenajú akúkoľvek informáciu, ktorá sa týka identifikovanej alebo identifikovateľnej fyzickej osoby („dotknutej osoby“); identifikovateľná osoba je ten, kto môže byť priamo alebo nepriamo identifikovaný najmä s odvolaním sa na identifikačné číslo, alebo na jeden alebo viacero faktorov špecifických pre jeho alebo jej fyzickú, fyziologickú, duševnú, hospodársku, kultúrnu alebo spoločenskú identitu;
- i) „spracovanie osobných údajov“ („spracovanie“) znamená akúkoľvek operáciu alebo súbor operácií, ktorá sa vykonáva s osobnými údajmi, či už automatickými prostriedkami, ako sú zber, zaznamenávanie, organizácia, ukladanie,

úprava alebo zmena, vyhľadávanie, nahliadnutie, používanie, prezradenie prenosom, šírenie alebo sprístupnenie iným spôsobom, usporiadanie alebo kombinácia, blokovanie, vymazanie alebo zničenie, alebo nie;

j) „systém súborov osobných údajov“ („systém súborov“) znamená akúkoľvek štruktúrovanú zostavu osobných údajov, ktoré sú prístupné podľa konkrétnych kritérií, či už centralizované, decentralizované, alebo rozložené na funkčnej alebo geografickej báze;

k) „prevádzkovateľ“ znamená osobu, ktorá sama alebo v spojení s inými určuje účely a prostriedky spracovania osobných údajov; tam, kde sú účely a prostriedky spracovania stanovené vnútroštátnymi alebo európskymi zákonmi a nariadeniami, ten, kto, spracovanie riadi, alebo konkrétne kritéria na jeho menovanie môžu byť navrhnuté na základe vnútroštátneho alebo európskeho práva;

l) „spracovateľ“ znamená fyzickú alebo právnickú osobu, štátny orgán, agentúru alebo akýkoľvek iný orgán, ktorý spracúva osobné údaje v mene prevádzkovateľa;

m) „tretia strana“ znamená akúkoľvek fyzickú alebo právnickú osobu, štátny orgán, agentúru alebo akýkoľvek orgán, ktorý nie je dotknutou osobou, prevádzkovateľom, spracovateľom ani osobou, ktorá je, pod priamym dohľadom prevádzkovateľa alebo spracovateľa, poverená spracovať údaje; a

n) „príjemca“ znamená fyzickú alebo právnickú osobu, štátny orgán, agentúru alebo akýkoľvek iný orgán, pre ktorý sa údaje poskytujú, či je to tretia strana alebo nie;

Hlava II

Rozsah uplatňovania a štruktúra

Článok 2

Rozsah uplatňovania

1. Súčasný rokovací poriadok sa uplatňuje na spracovávanie osobných údajov Eurojustom, ktoré sa uskutočňuje úplne alebo čiastočne automatickými prostriedkami, a na spracovávanie inými ako automatickými prostriedkami u tých osobných údajov, ktoré tvoria časť systému súborov alebo sú určené, aby tvorili časť systému súborov v súlade s Rozhodnutím o Eurojuste.

2. Súčasný rokovací poriadok sa uplatňuje na všetky informácie, ktoré Eurojust zhromaždí a ďalej spracuje, to znamená informácie, ktoré zostavil alebo prijal a ktoré sú v jeho vlastníctve a týkajú sa záležitostí spojených s politikami, činnosťami a rozhodnutiami patriacimi do oblasti pôsobnosti Eurojustu.

3. Súčasný rokovací poriadok sa neuplatňuje na informácie, ktoré sa zaslali národnému členovi Eurojustu výlučne v súvislosti s jeho/jej súdnou právomocou, ako je uvedené v článku 9 ods. 3 Rozhodnutia o Eurojuste.

Článok 3

Štruktúra

1. Všetky osobné údaje sa posudzujú ako súvisiace s prípadom alebo nesúvisiace s prípadom. Osobné údaje sa považujú za súvisiace s prípadom, ak sa spájajú s operačnými úlohami Eurojustu, ako je uvedené v článkoch 5, 6 a 7 Rozhodnutia o Eurojuste.

2. Údaje súvisiace s prípadom sa spracovávajú v súlade s hlavami III a IV. Údaje nesúvisiace s prípadom sa spracovávajú v súlade s hlavami III a V.

Hlava III

Všeobecne uplatniteľné zásady v Eurojuste

Článok 4

Právo na súkromie a ochranu údajov

Eurojust koná tak, aby plne rešpektoval ľudské práva a základné slobody jednotlivcov a najmä ich právo na súkromie vzhľadom na spracovanie ich osobných údajov, bez ohľadu na štátnu príslušnosť a miesto pobytu.

Článok 5

Zásady zákonnosti a spravodlivosti, primeranosti a potreby spracovania

1. Osobné údaje sa musia spracovať spravodlivo a zákonným spôsobom.

2. Eurojust spracováva iba osobné údaje, ktoré sú nevyhnutné, vhodné, relevantné a nie nadmerné vzhľadom na účely, na ktoré sa zhromažďujú alebo ďalej spracovávajú.

3. Eurojust vymedzí svoje operácie spracovania a systémy v súlade s cieľom zhromažďovania a ďalšieho spracovania iba tých osobných údajov, ktoré sú nevyhnutné, ako je uvedené v odseku 2. Dôležité sú najmä možnosti používania krycích

mien alebo udržiavania údajov v anonymite, pokiaľ je to možné, pričom sa berie do úvahy účel spracovania a fakt, že vynaložené úsilie je primerané.

Článok 6

Kvalita údajov

1. Eurojust zabezpečí, aby boli osobné údaje presné a, ak je to nevyhnutné, aktualizované; musí byť prijaté každé odôvodnené opatrenie na to, aby sa zabezpečilo, že údaje, ktoré sú nepresné alebo neúplné, budú vymazané alebo opravené, so zreteľom na účely, na ktoré boli zhromažďované alebo na ktoré sa ďalej spracovávajú.

2. Osobné údaje sa musia uchovávať vo formáte, ktorý neumožňuje identifikáciu dotknutých osôb podľa údajov dlhšie ako je potrebné na účely, na ktoré sa údaje zhromaždili alebo na ktoré sa ďalej spracovávali, v súlade s článkom 5 ods. 2.

Článok 7

Ochrana údajov

1. V súlade s článkom 22 Rozhodnutia o Eurojuste a súčasným rokovacím poriadkom, Eurojust uskutoční nevyhnutné technické a organizačné opatrenia na ochranu osobných údajov proti náhodnému alebo nezákonnému poškodeniu, náhodnej strate alebo neoprávnenému prezradeniu, zmene, sprístupneniu alebo neoprávnenému spôsobu spracovania. Opatrenia sa musia prijať najmä na to, aby sa zabezpečilo, že prístup k osobným údajom majú iba osoby, ktoré sú na to oprávnené.

2. Všetky prijaté opatrenia budú primerané vzhľadom na riziká, ktoré spracovávanie a povaha spracovaných údajov predstavuje.

3. Eurojust bude rozvíjať komplexnú bezpečnostnú politiku v súlade s článkom 22 ods. 2 Rozhodnutia o Eurojuste a s týmto rokovacím poriadkom. Táto politika bude v plnej miere prihliadať na citlivosť práce vykonávanej jednotkou pre justičnú spoluprácu a bude zahŕňať predpisy týkajúce sa klasifikácie dokumentov, preverovania zamestnancov pracujúcich v Eurojuste a krokov, ktoré treba uskutočniť v prípade porušenia bezpečnosti. Spoločný dozorný orgán sa bude žiadať o radu ohľadne bezpečnostnej politiky Eurojustu.

4. Všetci zodpovední zamestnanci Eurojustu sú primerane informovaní o bezpečnostnej politike Eurojustu a vyžaduje sa, aby dodržiavali technické a organizačné postupy, ktoré majú k dispozícii v súlade s uplatňovanými požiadavkami na ochranu údajov a bezpečnostnými požiadavkami.

Článok 8

Právo dotknutých osôb na informácie

1. Bez toho, aby boli dotknuté osobitné ustanovenia v hlave IV s ohľadom na údaje súvisiace s prípadom a v hlave V s ohľadom na údaje nesúvisiace s prípadom, dotknuté osoby musia dostať informácie o účele spracovania a o identite prevádzkovateľa údajov, o príjemcoch alebo kategóriách príjemcov, o existencii práva na prístup a ďalšie spracovanie údajov týkajúcich sa jeho alebo jej a všetky ďalšie informácie, ako napríklad právny podklad operácie spracovania, pre ktorú sú údaje určené, časové lehoty ukladania údajov a právo kedykoľvek sa obrátiť o pomoc na Spoločný dozorný orgán v prípade, že sú nevyhnutné ďalšie informácie, s ohľadom na účely a špecifické okolnosti, za ktorých sa údaje spracovávajú, aby sa zaručilo spravodlivé spracovanie vzhľadom na dotknutú osobu.

2. Tieto informácie musia byť poskytnuté najneskôr pri zhromažďovaní údajov od dotknutej osoby alebo pri získaní údajov od tretej strany, v čase zaznamenávania osobných údajov alebo, ak sa predpokladá prezradenie tretej strane, najneskôr v čase, keď sú údaje prvýkrát odhalené, alebo, v prípadoch uvedených v kapitole II hlavy IV tohto rokovacieho poriadku, hneď, ako je pravdepodobné, že sa neohrozia procesy spracovania, vnútroštátne vyšetrovania a sťahovania ani práva a slobody tretích strán.

Článok 9

Práva dotknutých osôb na prístup, opravu, blokovanie a vymazanie

1. Dotknutá osoba má právo na prístup, opravu, blokovanie a podľa okolností na vymazanie. Eurojust vymedzí, pokiaľ je to nevyhnutné, v spolupráci so zúčastnenými príslušnými vnútroštátnymi orgánmi, postupy uľahčujúce dotknutým osobám výkon týchto práv.

2. Úradník pre ochranu údajov zabezpečí, aby boli dotknuté osoby na svoju žiadosť informované o svojich právach.

Článok 10

Utajený charakter spracovania

V súlade s článkom 25 Rozhodnutia o Eurojuste všetky osoby poverené pracovať v rámci Eurojustu a v spolupráci s ním sú viazané prísnou povinnosťou utajenia. Eurojust vykoná všetky nevyhnutné kroky na to, aby zabezpečil, že sú tieto záväzky splnené a že všetky porušenia takýchto záväzkov sa bezodkladne nahlásia úradníkovi pre ochranu údajov a vedúcemu bezpečnostného oddelenia, ktorí zabezpečia prijatie vhodných krokov.

Článok 11

Interní spracovatelia

Pokiaľ to nevyžaduje vnútroštátne alebo európske právo, osoba konajúca ako spracovateľ v rámci Eurojustu s prístupom k osobným údajom nespracuje tieto údaje inak, ako podľa pokynov prevádzkovateľa.

Článok 12

Šetrenia, žiadosti o informácie a nároky zo strany zodpovedných zamestnancov Eurojustu

1. Na účely článkov 17 ods. 2 a 17 ods. 4 Rozhodnutia o Eurojuste úradník pre ochranu údajov na požiadanie poskytne informácie týkajúce sa činností spracovania v Eurojuste ktorémukoľvek zodpovednému zamestnancovi Eurojustu. Úradník pre ochranu údajov reaguje na šetrenia a pracuje na všetkých žiadostiach o informácie alebo nárokoch týkajúcich sa údajného porušenia ustanovení Rozhodnutia o Eurojuste, tohto rokovacieho poriadku alebo iných predpisov upravujúcich spracovanie osobných údajov Eurojustom. Nikto nepocíti ujmu v súvislosti s údajným porušením ustanovení upravujúcich spracovanie osobných údajov úradníkom pre ochranu údajov.

2. Všetky osoby pracujúce v Eurojuste spolupracujú s kolégiom, s národnými členmi, s úradníkom pre ochranu údajov a so Spoločným dozorným orgánom v rámci šetrení, vyšetrovaní, auditov alebo iných činností súvisiacich s ochranou údajov.

Hlava IV

Pravidlá pre operácie spracovania súvisiace s prípadom

Kapitola I

Podmienky, za ktorých sa spracovanie osobných údajov stáva zákonným

Článok 13

Osobné údaje spracovávané v súvislosti s činnosťami súvisiacimi s prípadom

1. V súvislosti s činnosťami súvisiacimi s prípadom, pokiaľ je to nevyhnutné na dosiahnutie jeho cieľov, Eurojust spracováva osobné údaje automatizovanými prostriedkami alebo v rámci štruktúrovaných manuálnych súborov v súlade s článkami 14, 15 a 16 Rozhodnutia o Eurojuste.

2. Národný člen/národní členovia spracúvajúci osobné údaje týkajúce sa jednotlivých prípadov stanovujú účely a prostriedky spracovania osobných údajov a považuje sa preto za prevádzkovateľa, prípadne spoluprevádzkovateľov.

Článok 14

Zákonnosť a spravodlivosť spracovania

Osobné údaje sa môžu zhromažďovať a ďalej spracovávať súvislosti s činnosťami súvisiacimi s prípadom, pokiaľ je spracovanie nevyhnutné na plnenie úloh Eurojustu pri posilnení boja proti závažnej kriminalite.

Článok 15

Obmedzenie účelu

Osobné údaje spracovávané Eurojustom v rámci vyšetrovania a stíhania sa v žiadnom prípade nespracovávajú na žiadny iný účel.

Článok 16

Kvalita údajov

1. Keď členský štát alebo nezúčastnená strana zašle informácie Eurojustu v súvislosti s vyšetrovaním a stíhaním, Eurojust nezodpovedá za správnosť prijatých informácií, ale od momentu prijatia zaisťuje, že sa prijímú všetky odôvodnené opatrenia, aby sa informácie aktualizovali.

2. Ak Eurojust zaznamená nesprávnosť ovplyvňujúcu príslušné údaje, informuje o tom tretiu stranu, od ktorej informácie prijala a informáciu opraví.

Článok 17

Osobitné kategórie údajov

1. Eurojust prijme vhodné technické opatrenia, aby zabezpečil, že je úradník pre ochranu údajov automaticky informovaný o výnimočných prípadoch, v ktorých sa opiera o článok 15 ods. 4 Rozhodnutia o Eurojuste. Systém organizácie prípadov zabezpečí, že tieto údaje nemôžu byť zahrnuté do indexu uvedeného v článku 16 ods. 1 Rozhodnutia o Eurojuste.

2. Keď sa tieto údaje viažu k svedkom alebo obetiam v zmysle článku 15 ods. 2 Rozhodnutia o Eurojuste, systém organizácie prípadov nezaznamená tieto informácie, ak sa nedoloží rozhodnutie kolégia.

Článok 18

Spracovanie kategórií osobných údajov uvedených v článku 15 ods. 3 Rozhodnutia o Eurojuste

1. Eurojust prijme vhodné technické opatrenia, aby zabezpečil, že je úradník pre ochranu údajov automaticky informovaný o výnimočných prípadoch, v ktorých sa na obmedzené časové obdobie opiera o článok 15 ods. 3 Rozhodnutia o Eurojuste.

2. Keď sa tieto údaje viažu k svedkom alebo obetiam v zmysle článku 15 ods. 2 Rozhodnutia o Eurojuste, systém organizácie prípadov nezaznamená tieto informácie, ak sa nedoloží rozhodnutie prijaté aspoň dvomi národnými členmi.

Kapitola II

Práva dotknutých osôb

Článok 19

Právo dotknutých osôb na informácie

1. V súvislosti s operačnou prácou Eurojustu sa dotknutým osobám poskytnú informácie o spracovaní hneď, ako bude zrejmé, že poskytnutie týchto informácií dotknutej osobe nenaruší:

- a) plnenie úloh Eurojustu pri posilnení boja proti závažným trestným činom; alebo
- b) vnútroštátne vyšetrovania a trestné stíhania za pomoci Eurojustu; alebo
- c) monitorovaciu, inšpekčnú alebo regulačnú úlohu spojenú, aj keď len príležitostne, s výkonom úradných právomocí v prípadoch uvedených v písmenách a) a b); alebo
- d) práva a slobody tretích strán.

2. Odvolanie sa na prípady vymenované v odseku 1 sa zaznamená do dočasného pracovného súboru súvisiaceho s prípadom, pričom sa uvedie základ pre rozhodnutie, ktoré prijal národný člen/národní členovia zodpovedný za tento súbor.

Článok 20

Právo dotknutých osôb na prístup

Každý jednotlivец je oprávnený na prístup k osobným údajom, ktoré sa ho/jej týkajú a ktoré spracováva Eurojust za okolností stanovených v článku 19 Rozhodnutia o Eurojuste.

Článok 21

Postup výkonu práv dotknutých osôb

1. Jednotlivci, ktorí majú záujem uplatniť svoje práva dotknutých osôb, môžu svoje žiadosti adresovať priamo Eurojustu alebo prostredníctvom orgánu vymenovaného na tento účel v členskom štáte podľa svojho výberu, ktorý doručí žiadosť Eurojustu.

2. Žiadosti o uplatnenie práv bude riešiť národný člen/národné členovia, ktorých sa žiadosť týka a ktorý poskytne kópiu žiadosti úradníkovi pre ochranu údajov, aby ju zaregistroval.

3. Národný člen/národní členovia, ktorých sa žiadosť týka, vykonajú nevyhnutné kontroly a informujú úradníka pre ochranu údajov o rozhodnutí, ku ktorému dospeli v konkrétnom prípade. Toto rozhodnutie v plnej miere zohľadní tento rokovací poriadok a právne predpisy uplatniteľné na túto žiadosť, ako je uvedené v článku 19 ods. 3 Rozhodnutia o Eurojuste, dôvody pre odmietnutie vymenované v článku 19 ods. 4 Rozhodnutia o Eurojuste a porady s príslušnými orgánmi činnými v trestnom konaní, ktoré sa uskutočnia pred prijatím rozhodnutia, ako je uvedené v článku 19 ods. 9 Rozhodnutia o Eurojuste.

4. Ak si to prípad vyžaduje, úradník pre ochranu údajov vykoná dodatočné kontroly v systéme organizácie prípadov a informuje príslušného národného člena/národných členov, ak sa počas jeho kontroly nájdu relevantné informácie. Príslušný národný člen/národní členovia sa môžu na základe informácií poskytnutých úradníkom pre ochranu údajov rozhodnúť prehodnotiť pôvodné rozhodnutie.

5. Úradník pre ochranu údajov oznámi konečné rozhodnutie prijaté národným členom/národnými členmi, ktorých sa žiadosť týka, dotknutej osobe v súlade s článkom 19 ods. 6 Rozhodnutia o Eurojuste a informuje dotknutú osobu o možnosti odvolať sa na Spoločný dozorný orgán v prípade, že nie je spokojná s odpoveďou Eurojustu.

6. Žiadosť bude vyčerpávajúcim spôsobom riešená do troch mesiacov od prijatia. Dotknutá osoba môže postúpiť záležitosť Spoločnému dozornému orgánu, ak na svoju žiadosť nedostala odpoveď v tejto časovej lehote.

7. V prípadoch, keď sa žiadosť doručila prostredníctvom vnútroštátneho orgánu, národný člen/národní členovia zabezpečia, aby bol tento orgán informovaný o tom, že úradník pre ochranu údajov zaslal odpoveď dotknutej osobe.

8. Eurojust zabezpečí postupy spolupráce s vnútroštátnymi orgánmi určenými na to, aby sa zaoberali právami dotknutých osôb, aby sa zaistilo, že sa žiadosti riadne a v rámci časovej lehoty zašlú Eurojustu.

Článok 22

Informovanie tretích strán po oprave, blokovaní alebo vymazaní osobných údajov súvisiacich s prípadom

Eurojust zavedie vhodné technické opatrenia na zaistenie toho, aby v prípadoch, keď Eurojust opravuje, blokuje alebo vymazáva na žiadosť osobné údaje, bol automaticky vypracovaný zoznam dodávateľov a adries týchto údajov. V súlade s článkom 20 ods. 5 Rozhodnutia o Eurojuste prevádzkovateľ zabezpečí, aby boli tí, ktorí sú na zozname, informovaní o vykonaných zmenách v osobných údajoch.

Kapitola III

Otázky ochrany údajov

Článok 23

Automatizovaný systém organizácie prípadov

1. Eurojust zavedie automatizovaný systém organizácie prípadov zahrňujúci systém súborov, ktorý budú používať národní členovia pri vykonávaní činností súvisiacich s prípadom a ktorého súčasťou budú dočasné pracovné súbory a index, ako je uvedené v článku 16 Rozhodnutia o Eurojuste. Tento systém zahŕňa funkcie, ako sú organizácia spisov, popis workflow, krížové odkazy na informácie a bezpečnosť.

2. Systém organizácie prípadov schvaľuje kolégium po porade s úradníkom pre ochranu údajov, Spoločným dozorným orgánom a príslušnými zamestnancami Eurojustu a v plnej miere zohľadňuje požiadavky článku 22 a všetky ostatné príslušné ustanovenia Rozhodnutia o Eurojuste.

3. Systém organizácie prípadov umožňuje národným členom vymedziť účel a osobitné ciele, na ktoré sa dočasný pracovný súbor otvoril v rámci úloh uvedených v článkoch 5, 6 a 7 Rozhodnutia o Eurojuste.

Článok 24

Dočasné pracovné súbory a index

1. V súlade s článkom 14 ods. 4 a článkom 16 Rozhodnutia o Eurojuste zriadi Eurojust index údajov týkajúcich sa vyšetrovaní a dočasné pracovné súbory, ktoré taktiež obsahujú osobné údaje. Index aj dočasné pracovné súbory tvoria časť systému organizácie prípadov uvedeného v článku 23 a zohľadňujú obmedzenia spracovania osobných údajov stanovené v článku 15 Rozhodnutia o Eurojuste.

2. Národní členovia sú zodpovední za otvorenie nových dočasných pracovných súborov súvisiacich s prípadmi, ktorými sa zaoberajú. Systém organizácie prípadov automaticky každému novému otvorenému dočasnému pracovnému súboru pridelí referenčné číslo (identifikátor).

3. Eurojust zavedie automatizovaný systém organizácie prípadov umožňujúci národným členom, aby udržiavali osobné údaje, ktoré spracúvajú v dočasných pracovných súboroch ako dôverné alebo aby poskytli prístup k nim alebo k ich časti/častiam inému národnému členovi/členom, ktorý sa zaoberá prípadom, na ktorý sa súbor vzťahuje. Systém organizácie prípadov im umožňuje vymedziť osobitné položky osobných a neosobných údajov, ku ktorým chcú umožniť prístup inému národnému členovi/národným členom, asistentovi/asistentom alebo oprávneným zamestnancom, ktorí sú do prípadu zainteresovaní, a tiež vybrať tie položky informácií, ktoré chcú uviesť do indexu v súlade s článkami 14 a 15 Rozhodnutia o Eurojuste, pričom sa zaistí, že súčasťou indexu sa stanú minimálne tieto položky: odvolanie na dočasný pracovný súbor; typy trestných činov; zainteresované členské štáty, medzinárodné organizácie a orgány a/alebo orgány tretích štátov; účasť Európskej komisie alebo inštitúcie a subjekty EÚ; ciele a stav prípadu (otvorený/zatvorený).

4. Ak národný člen umožní prístup k dočasnému pracovnému súboru alebo jeho časti jednému alebo viacerým národným členom, systém organizácie prípadov zaistí, že oprávnení užívatelia majú prístup k príslušným častiam súboru ale nemôžu meniť údaje, ktoré vložil pôvodný autor. Oprávnení užívatelia však môžu pridávať relevantné informácie do nových častí dočasného pracovného súboru. Obdobne všetci oprávnení užívatelia systému môžu čítať informácie obsiahnuté v indexe, ale upravovať ich môže iba ich pôvodný autor.

5. Úradník pre ochranu údajov je automaticky informovaný takýmto systémom o vytvorení každého nového pracovného súboru, ktorý obsahuje osobné údaje a najmä o výnimočných prípadoch, v ktorých sa odvoláva na článok 15 ods. 3 Rozhodnutia o Eurojuste. Systém organizácie prípadov označí takéto údaje takým spôsobom, ktorý pripomenie osobe, ktorá vložila údaje do systému, povinnosť počas obmedzeného časového obdobia tieto údaje ukladať. Ak sa tieto údaje viažu k svedkom alebo obetiam v zmysle článku 15 ods. 2 Rozhodnutia o Eurojuste, systém nezaznamená tieto informácie, ak sa nedoloží rozhodnutie prijaté aspoň dvomi národnými členmi.

6. Systém organizácie prípadov automaticky informuje úradníka pre ochranu údajov o výnimočných prípadoch, v ktorých sa odvoláva na článok 15 ods. 4 Rozhodnutia o Eurojuste. Ak sa tieto údaje viažu k svedkom alebo obetiam v zmysle článku 15 ods. 2 Rozhodnutia o Eurojuste, systém nezaznamená tieto informácie, ak sa nedoloží rozhodnutie kolégia.

7. Systém organizácie prípadov zabezpečí, že výhradne osobné údaje uvedené v článku 15 ods. 1 písm. a) až i) a k) Rozhodnutia o Eurojuste sa zaznamenajú do indexu.

8. Informácie obsiahnuté v indexe musia byť dostatočné na to, aby boli v súlade s úlohami Eurojustu a najmä s cieľmi článku 16 ods. 1 Rozhodnutia o Eurojuste.

Článok 25

Súbory o vykonaných operáciách a preverovacie záznamy

1. Eurojust zabezpečí vhodné technické opatrenia na zaistenie toho, aby sa zachoval záznam o všetkých operáciách spracovania, ktoré sa s osobnými údajmi uskutočňujú. Systém organizácie prípadov zabezpečí najmä, aby sa záznam o prenose a prijatí údajov uvedených v článku 17 ods. 2 písm. b) Rozhodnutia o Eurojuste uchoval na účely článku 19 ods. 3 Rozhodnutia o Eurojuste. Takýto záznam, ako to vyžaduje článok 22 Rozhodnutia o Eurojuste, zabezpečí, aby bolo možné overiť a zistiť, ktorým orgánom sa osobné údaje zaslali a ktoré osobné údaje vstupovali do systémov automatizovaného spracovania údajov a kedy a kým boli údaje zadávané.

2. Úradník pre ochranu údajov pravidelne preskúma tieto záznamy, aby mohol asistovať národným členom a kolégiu pri všetkých otázkach týkajúcich sa ochrany údajov a v prípadoch nezrovnalostí vykoná nevyhnutné šetrenia. Ak je to nevyhnutné, úradník pre ochranu údajov informuje kolégium a Spoločný dozorný orgán v súlade s postupom stanoveným v článku 17 ods. 4 Rozhodnutia o Eurojuste o všetkých porušeníach ochrany údajov zaznamenaných vo vyššie uvedených záznamoch. Úradník pre ochranu údajov zabezpečí, pokiaľ je to vhodné, aby bol informovaný správny riaditeľ, aby mohol prijať nevyhnutné opatrenia v rámci riadenia.

3. Úradník pre ochranu údajov plne sprístupní Spoločnému dozornému orgánu záznamy uvedené v odseku 1, ak je o to požiadaný.

Článok 26

Oprávnený prístup k osobným údajom

1. Eurojust prijme vhodné technické opatrenia a stanoví organizačné opatrenia, aby zaistil, že výhradne národní členovia, ich asistenti a oprávnení zamestnanci Eurojustu budú mať, na účely dosiahnutia cieľov Eurojustu, prístup k osobným údajom spracovávaným Eurojustom v rámci jeho operačných činností.

2. Tieto opatrenia zohľadňujú účely, na ktoré boli údaje zhromaždené a ďalej spracovávané, stav techniky, stupeň ochrany, ktorý vyžaduje citlivá povaha práce, ktorú Eurojust vykonáva, a požiadavky uložené článkom 22 Rozhodnutia o Eurojuste.

3. Každý národný člen Eurojustu zdokumentuje a informuje úradníka pre ochranu údajov ohľadne politiky prístupu, ktorá ho/ju oprávňuje v rámci súborov súvisiacich s prípadom v jeho alebo jej národnej sekcii. Najmä národní členovia zabezpečia, aby sa vykonali vhodné organizačné opatrenia a plnili sa a aby sa správne využili technické a organizačné opatrenia, ktoré im Eurojust poskytuje.

4. Kolégium môže povoliť iným zamestnancom Eurojustu prístup k súborom súvisiacim s prípadom, ak je to nevyhnutné na vykonávanie úloh Eurojustu.

Článok 27

Audit a kontrola

1. Úradník pre ochranu údajov monitoruje zákonnosť a súlad s ustanoveniami Rozhodnutia o Eurojuste, súčasným rokovacím poriadkom a všetkými ďalšími predpismi týkajúcimi sa spracovania osobných údajov, ktoré sú uplatniteľné na Eurojust. Za týmto účelom úradník pre ochranu údajov asistuje národným členom v otázkach ochrany údajov a poskytuje výročné správy o súlade s hore uvedenými predpismi v rámci Eurojustu. Úradník pre ochranu údajov informuje kolégium a Spoločný dozorný orgán o výsledkoch týchto správ, a tiež o každom relevantnom vývoji v rámci Eurojustu. Úradník pre ochranu údajov zabezpečí, pokiaľ je to vhodné, aby bol informovaný správny riaditeľ, aby mohol prijať nevyhnutné opatrenia v rámci riadenia.

2. Spoločný dozorný orgán vykonáva kontroly a audit v súlade s článkom 23 ods. 7 Rozhodnutia o Eurojuste.

Kapitola IV

Tok údajov k tretím stranám a organizáciám

Článok 28

Tok údajov k tretím stranám a organizáciám

1. Eurojust sa bude snažiť zaviesť dohody o spolupráci obsahujúce vhodné ustanovenia o výmene osobných údajov so všetkými partnermi, s ktorými sa výmeny údajov pravidelne uskutočňujú.

2. Bez toho, aby boli dotknuté prípady, v ktorých už takéto dohody o spolupráci existujú, Eurojust zašle osobné údaje tretej krajine alebo ktorémukoľvek zo subjektov uvedených v článku 27 ods.1 Rozhodnutia o Eurojuste, ak podliehajú Dohovoru na ochranu osôb vo vzťahu k automatickému spracovaniu osobných údajov podpísanému v Štrasburgu dňa 28. januára 1981 alebo ak je zabezpečený primeraný stupeň ochrany.

3. Rozhodnutie týkajúce sa prevodov do iných ako zmluvných strán Dohovoru Rady Európy z 28. januára 1981 prijme príslušný národný člen/národné členovia na základe hodnotenia týkajúceho sa primeranosti stupňa ochrany uskutočneného úradníkom pre ochranu údajov. Adekvátnosť úrovne ochrany sa hodnotí s ohľadom na okolnosti každého prevodu alebo kategóriu prevodov. Hodnotenie vyplýva najmä z preskúmania nasledujúcich zložiek: typ údajov, účely a trvanie spracovania, pre ktoré sa údaje prevádzajú, krajina pôvodu a krajina konečného určenia, všeobecné a sektorové právne predpisy uplatni-

teľné v príslušnom štáte alebo organizácii, odborné a bezpečnostné pravidlá, ktoré sú tam uplatniteľné, ako aj jestvovanie dostatočných záruk od prijímateľa prevodu. Takéto záruky môžu byť najmä výsledkom písomných dohôd zaväzujúcich prevádzkovateľa vykonávajúceho prevod a prijímateľa, ktorý nepodlieha právomoci zmluvnej strany Dohovoru. Obsah dohôd musí zahŕňať príslušné prvky ochrany údajov. V prípadoch, keď sa pri hodnotení stupňa ochrany vyskytnú problémy, úradník pre ochranu údajov sa pred vypracovaním hodnotenia špecifického prevodu poradí so Spoločným dozorným orgánom.

4. Avšak, aj keď nie sú splnené podmienky uvedené v predchádzajúcich odsekoch, môže národný člen, za výnimočných okolností vymenovaných v článku 27 ods. 6 Rozhodnutia o Eurojuste, previesť údaje do tretej krajiny s výhradným cieľom podniknutia naliehavých opatrení proti bezprostredne hroziacemu vážnemu nebezpečenstvu ohrozujúcemu osobu alebo verejnú bezpečnosť. Národný člen zdokumentuje takýto výnimočný prevod v dočasnom pracovnom súbore súvisiacom s prípadom, pričom uvedie dôvody takéhoto oznámenia a oboznámi úradníka pre ochranu údajov s takýmto oznámením. Úradník pre ochranu údajov overí, či sa takéto prevody uskutočňujú iba vo výnimočných a naliehavých prípadoch.

Kapitola V

Časové lehoty na ukladanie osobných údajov

Článok 29

Časové lehoty na ukladanie osobných údajov

1. Eurojust stanoví vhodné technické opatrenia, aby zaistil dodržanie časových lehôt na ukladanie osobných údajov uvedených v článku 21 Rozhodnutia o Eurojuste.

2. Systém organizácie prípadov zaistí najmä, aby sa vykonávala kontrola potreby ukladania údajov v dočasnom pracovnom súbore každé tri roky po ich uložení. Takáto kontrola sa musí riadne zdokumentovať v systéme, vrátane dôvodov každého prijatého rozhodnutia a jej výsledky sa automaticky oznámia úradníkovi pre ochranu údajov.

3. Systém organizácie prípadov zvlášť označí údaje zaznamenané na obmedzené časové obdobie v súlade s článkom 15 ods. 3 Rozhodnutia o Eurojuste. Pri týchto kategóriách údajov sa uskutočňuje kontrola potreby zachovania údajov každé tri mesiace a zaznamenáva sa rovnakým spôsobom ako je popísané v odsekoch 1 a 2.

4. Prevádzkovateľ, pokiaľ je to nevyhnutné, sa radí s kolégiom a s úradníkom pre ochranu údajov ohľadne každého rozhodnutia o uchovaní údajov na dlhšiu dobu po kontrole.

Hlava V

Pravidlá pre operácie spracovania nesúvisiace s prípadom

Kapitola I

Všeobecné zásady

Článok 30

Zákonnosť a spravodlivosť spracovania

Osobné údaje sa musia spracovávať spravodlivo a zákonným spôsobom. Najmä, osobné údaje môžu byť spracovávané, iba ak:

- a) je spracovanie nevyhnutné kvôli súladu s právnymi záväzkami, ktorým podlieha prevádzkovateľ alebo
- b) je spracovanie nevyhnutné pre výkon zmluvy, ktorej zmluvnou stranou je dotknutá osoba alebo aby sa na žiadosť dotknutej osoby prijali opatrenia pred uzatvorením zmluvy alebo
- c) dotknutá osoba jednoznačne dala svoj súhlas alebo
- d) spracovanie je nevyhnutné, aby sa ochránili životné záujmy dotknutej osoby alebo
- e) spracovanie je nevyhnutné na účely legitímnych záujmov, ktoré plní prevádzkovateľ, s výnimkou, ak takéto záujmy sú prevyšované záujmami týkajúcimi sa základných práv a slobôd dotknutej osoby, ktoré si vyžadujú ochranu podľa článku 4 súčasného rokovacieho poriadku.

Článok 31

Obmedzenie účelu

1. Osobné údaje sa musia spracovávať na osobitný a jasne definovaný zákonný a legitímny účel a následne sa ďalej spracovávajú iba pokiaľ sa to nevylučuje s pôvodným účelom spracovania.
2. Osobné údaje zhromaždené výslovne na zaručenie bezpečnosti alebo kontroly a organizácie spracovateľských systémov alebo operácií sa nepoužívajú na akýkoľvek iný účel, s výnimkou prevencie, vyšetrovania, objasňovania a stíhania v prípadoch vážnych trestných činov.

Článok 32

Spracovanie osobitných kategórií údajov

1. Spracovanie osobných údajov poukazujúcich na rasový alebo etnický pôvod, politické názory, náboženské alebo filozo-

fické presvedčenie alebo členstvo v odboroch, zdravie alebo sexuálny život alebo odsúdenie za trestný čin je na účely nesúvisiace s prípadom zakázané.

2. Tento zákaz sa neuplatňuje, ak:

- a) dotknutá osoba poskytla výslovný súhlas so spracovaním týchto údajov alebo
 - b) je spracovanie nevyhnutné na účely dodržiavania konkrétnych práv a právnych záväzkov prevádzkovateľa, napríklad v oblasti daňového alebo pracovného práva, ktoré sa vzťahuje na prevádzkovateľa, alebo, pokiaľ je to nevyhnutné a pokiaľ s tým súhlasí úradník pre ochranu údajov, pod podmienkou primeraných záruk, alebo
 - c) spracovanie je nevyhnutné na ochranu životne dôležitých záujmov dotknutej osoby alebo inej osoby, ak je dotknutá osoba fyzicky alebo právne nespôsobilá dať svoj súhlas alebo
 - d) spracovanie sa týka údajov, ktoré dotknutá osoba evidentne zverejní, alebo je nevyhnutné pre ustanovenie, výkon alebo obranu právnych nárokov.
3. Údaje uvedené v odseku 1 sa spracovávajú výhradne na účely, na ktoré sa pôvodne zhromaždili.

Článok 33

Výnimky z práva dotknutých osôb na informácie

1. V súvislosti s neoperačnou prácou Eurojustu sú možné výnimky zo všeobecného pravidla o informovaní dotknutej osoby, ak by poskytnutie týchto informácií dotknutej osobe narušilo:
 - a) dôležitý hospodársky alebo finančný záujem členského štátu alebo Európskej únie alebo
 - b) ochranu dotknutej osoby alebo práv a slobôd ostatných alebo
 - c) národnú bezpečnosť, verejnú bezpečnosť alebo obranu členských štátov.
2. Úradník pre ochranu údajov bude informovaný o odvolaní sa na tieto výnimky.

Článok 34

Informovanie úradníka pre ochranu údajov

1. Prevádzkovateľ oznámi vopred úradníkovi pre ochranu údajov akúkoľvek operáciu spracovania alebo súbor takýchto operácií určených na splnenie jediného účelu alebo niekoľkých súvisiacich účelov.

2. Informácia, ktorá sa má poskytnúť, zahŕňa:
 - a) názov a adresu prevádzkovateľa a označenie organizačných častí orgánu alebo inštitúcie poverenej spracovaním osobných údajov na daný účel;
 - b) účel alebo účely spracovania;
 - c) opis kategórie alebo kategórií dotknutých osôb a údajov alebo kategórií údajov, ktoré sa ich týkajú;
 - d) právny podklad operácie spracovania, pre ktorú sú údaje určené;
 - e) príjemcov alebo kategórie príjemcov, ktorým môžu byť údaje poskytnuté; a
 - f) všeobecný opis umožňujúci predbežné zhodnotenie, ktoré sa má urobiť pre vhodnosť bezpečnostných opatrení.
3. Akákoľvek relevantná zmena ovplyvňujúca informácie uvedené v predchádzajúcom odseku sa bezodkladne oznámi úradníkovi pre ochranu údajov.

Článok 35

Register

1. Úradník pre ochranu údajov vedie register operácií spracovania oznámených v súlade s predchádzajúcim ustanovením.
2. Register obsahuje aspoň informácie uvedené v článku 34 ods. 2 písm. a) až f).
3. Úradník pre ochranu údajov sprístupní Spoločnému dozornému orgánu každú informáciu obsiahnutú v registri, ak sú o to požiadaní.

Článok 36

Spracovávanie osobných údajov v mene prevádzkovateľov

1. Ak operáciu spracovania vykonáva v jeho mene externý spracovateľ, prevádzkovateľ zvolí spracovateľa poskytujúceho dostatočné záruky vzhľadom na opatrenia technickej a organizačnej bezpečnosti požadované článkom 22 Rozhodnutia o Eurojuste a ďalšími príslušnými dokumentmi a zabezpečiť súlad s týmito opatreniami.
2. Vykonávanie operácie spracovania prostredníctvom externého spracovateľa je upravené zmluvou alebo právnym aktom zaväzujúcim spracovateľa voči prevádzkovateľovi a stanovujúcim najmä to, že:
 - a) spracovateľ koná len na základe pokynov prevádzkovateľa, a
 - b) povinnosti týkajúce sa utajenia a bezpečnosti zavedené Rozhodnutím o Eurojuste a súčasný rokovací poriadok

platia aj pre spracovateľa, pokiaľ, podľa článku 16 alebo článku 17 ods. 3 druhá zarážka smernice 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov⁽¹⁾, už spracovateľ nepodlieha povinnostiam so zreteľom na utajenie a bezpečnosť stanovenú vo vnútroštátnom práve jedného z členských štátov.

3. Na účely zachovania dôkazu sú časti zmluvy alebo právny akt týkajúci sa ochrany údajov a požiadaviek týkajúcich sa opatrení ohľadne utajenia a bezpečnosti v písomnej alebo v inej rovnocennej forme.

Článok 37

Automatizované individuálne rozhodnutia

Dotknutá osoba má právo nebyť predmetom rozhodnutia, ktoré má právne účinky týkajúce sa jeho alebo jej alebo významne ovplyvňuje jeho alebo ju a ktoré je založené výhradne na automatizovanom spracovaní údajov určenom na zhodnotenie určitých osobných aspektov týkajúcich sa jeho alebo jej, ako je jeho alebo jej výkon v práci, spoľahlivosť alebo správanie, pokiaľ toto rozhodnutie nie je výslovne povolené podľa vnútroštátnych alebo európskych právnych predpisov, alebo, ak je to nevyhnutné, úradníkom pre ochranu údajov. V oboch prípadoch musia byť prijaté opatrenia na zabezpečenie legitímnych záujmov dotknutej osoby, ako sú dojednávania umožňujúce mu alebo jej predložiť svoje stanovisko alebo porozumieť logike spracovania.

Kapitola II:

Interné pravidlá týkajúce sa ochrany osobných údajov a súkromia v súvislosti s vnútornými telekomunikačnými sieťami

Článok 38

Rozsah úpravy

1. Bez toho, aby boli dotknuté predchádzajúce články, predpisy v tejto kapitole sa uplatňujú na spracovanie osobných údajov v súvislosti s použitím a riadením telekomunikačných sietí alebo koncových zariadení prevádzkovaných pod kontrolou Eurojustu.

2. Na účely predpisov tejto kapitoly znamená „užívateľ“ akúkoľvek fyzickú osobu používajúcu telekomunikačnú sieť alebo koncové zariadenie prevádzkované pod kontrolou Eurojustu.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31.

Článok 39

Bezpečnosť

1. Eurojust prijme primerané technické a organizačné opatrenia na zabezpečenie bezpečného užívania telekomunikačných sietí a koncových zariadení (počítače, servery, hardvér a softvér), ak je to nevyhnutné, spoločne s poskytovateľmi verejne dostupných telekomunikačných služieb alebo poskytovateľmi verejných telekomunikačných sietí. So zreteľom na stav techniky a náklady na ich implementáciu, tieto opatrenia zaručia úroveň bezpečnosti primeranú existujúcemu riziku.

2. V prípade akéhokoľvek konkrétneho rizika porušenia bezpečnosti siete a koncových zariadení Eurojust informuje užívateľov o existencii tohto rizika a o akýchkoľvek možných nápravných opatreniach a alternatívnych komunikačných prostriedkoch.

Článok 40

Utajený charakter komunikácie

Eurojust zabezpečí utajenie komunikácie prostredníctvom telekomunikačných sietí a koncových zariadení v súlade s právom spoločenstva.

Článok 41

Prevádzkové a účtovné údaje

1. Prevádzkové údaje týkajúce sa užívateľov, ktoré sa spracúvajú na uskutočnenie hovorov a iných spojení v telekomunikačnej sieti, sa vymažú alebo sa stanú anonymnými po skončení hovoru alebo iného spojenia.

2. Výnimky z tejto všeobecnej zásady (napríklad potreba uchovať niektoré prevádzkové údaje, ak sú spojené s procesom zaznamenávania vykonaných operácií nevyhnutným pre niektoré súbory alebo na účely fakturovania súkromných hovorov) sa povoľujú iba vtedy, ak to predpokladajú interné predpisy prijaté Eurojustom po porade s úradníkom pre ochranu údajov. Ak úradník pre ochranu údajov nie je spokojný so zákonnosťou alebo vhodnosťou takýchto výnimiek, poradí sa so Spoločným dozorným orgánom.

3. Spracovanie prevádzkových a účtovných údajov vykonávajú iba osoby zaoberajúce sa účtovným, prevádzkovým alebo rozpočtovým riadením.

Článok 42

Zoznamy užívateľov

1. Osobné údaje obsiahnuté v tlačенých alebo elektronických zoznamoch užívateľov a prístup k takýmto zoznamom je

obmedzený v miere striktne nevyhnutnej na konkrétne účely zoznamu.

2. Takéto zoznamy sú k dispozícii výhradne užívateľom Eurojustu na interné použitie alebo na použitie v medziinštitucionálnych zoznamoch, ktoré sa považujú za vhodné.

Kapitola III

Osobitné predpisy

Článok 43

Dodatočné predpisy

Ak je to nevyhnutné, Eurojust stanoví ďalšie predpisy ohľadne spracovania osobných údajov pri operáciách nesúvisiacich s prípadom. Takéto predpisy sa oznámia Spoločnému dozornému orgánu a uverejnia v osobitných interných príručkách.

Hlava VI

Iné ustanovenia

Článok 44

Preskúmanie súčasného rokovacieho poriadku

1. Tento rokovací poriadok sa pravidelne preskúma, aby sa zhodnotila nevyhnutnosť prijatia zmien a doplnení. Každá zmena a doplnenie súčasného rokovacieho poriadku sa bude riadiť rovnakými postupmi stanovenými na jej schválenie v Rozhodnutí o Eurojuste.

2. Úradník pre ochranu údajov informuje predsedu kolégia aj Spoločný dozorný orgán, ak si myslí, že je nevyhnutná zmena a doplnenie súčasného rokovacieho poriadku.

3. Spoločný dozorný orgán upozorní kolégium na odporúčania alebo návrhy týkajúce sa zmien a doplnení súčasného rokovacieho poriadku.

Článok 45

Nadobudnutie účinnosti a uverejnenie

1. Súčasný rokovací poriadok nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho konečnom schválení Radou.

2. Rokovací poriadok sa uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

I

(Informácie)

KOMISIA

Výmenný kurz eura ⁽¹⁾

18. marca 2005

(2005/C 68/02)

1 euro =

Mena			Mena		
		Výmenný kurz			Výmenný kurz
USD	Americký dolár	1,3279	LVL	Lotyšský lats	0,6962
JPY	Japonský jen	139,28	MTL	Maltská líra	0,4324
DKK	Dánska koruna	7,4478	PLN	Poľský zlotý	4,0675
GBP	Britská libra	0,69345	ROL	Rumunský lei	36 276
SEK	Švédská koruna	9,1144	SIT	Slovinský toliar	239,70
CHF	Švajčiarsky frank	1,5495	SKK	Slovenská koruna	38,280
ISK	Islandská koruna	78,08	TRY	Turecká líra	1,7546
NOK	Nórska koruna	8,1280	AUD	Austrálsky dolár	1,6802
BGN	Bulharský lev	1,9558	CAD	Kanadský dolár	1,6027
CYP	Cyperská libra	0,5834	HKD	Hongkongský dolár	10,3552
CZK	Česká koruna	29,749	NZD	Novozélandský dolár	1,7951
EEK	Estónska koruna	15,6466	SGD	Singapurský dolár	2,1613
HUF	Maďarský forint	245,66	KRW	Juhokórejský won	1 334,54
LTL	Litovský litas	3,4528	ZAR	Juhoafrický rand	8,0401

⁽¹⁾ Zdroj: referenčný výmenný kurz publikovaný ECB.

ŠTÁTNA POMOC — MAĎARSKÁ REPUBLIKA

Štátna pomoc č. C 35/2004 (ex HU 11/2003) (konanie o dočasnom mechanizme) — Postabank és Takarékpénztár Rt./Erste Bank Hungary Rt.

Výzva na predloženie pripomienok podľa článku 88 ods. 2 Zmluvy o ES

(2005/C 68/03)

(Text s významom pre EHP)

Listom zo dňa 20. októbra 2004, ktorého text je uvedený v pôvodnom jazyku na stranách nasledujúcich po tomto zhrnutí, Komisia oznámila Maďarskej republike svoje rozhodnutie začať konanie podľa článku 88 ods. 2 Zmluvy o ES, pokiaľ ide o časť uvedenej pomoci/opatrenia.

Komisia rozhodla, že nevzniesie žiadne námietky voči niektorým ďalším opatreniam, ako je to uvedené v liste, ktorý nasleduje po tomto zhrnutí.

Zúčastnené strany môžu predložiť svoje pripomienky týkajúce sa opatrenia pomoci, voči ktorému Komisia začína konanie, do jedného mesiaca odo dňa uverejnenia tohto zhrnutia a nasledujúceho listu, na adresu:

European Commission
Directorate-General for Competition
Directorate H
State Aid Greffe
Spa 3 6/05
B-1049 Brussels
Fax: (+32 2) 296 12 42

Tieto pripomienky sa oznámia Maďarskej republike. Zúčastnené strany, ktoré predkladajú pripomienky, môžu písomne, s uvedením dôvodov, požiadať o utajenie svojej totožnosti.

ZHRNUTIE

najvyššiu cenu spomedzi predložených ponúk. Dňa 1. septembra 2004 sa PB zlúčila s Erste Bank Hungary.

I. Konanie

V októbri 2003 obdržala Komisia oznámenie týkajúce sa štátnych opatrení v prospech Postabank és Takarékpénztár Rt. („PB“) v rámci konania „o dočasnom mechanizme“ stanovenom v prílohe IV.3 aktu o pristúpení, ktorý je súčasťou zmluvy o pristúpení k Európskej únii.

Od roku 1995 až do súčasnosti maďarské orgány poskytovali PB finančnú pomoc na reštrukturalizáciu jej podnikateľskej činnosti. Maďarská republika oznámila Komisii za účelom schválenia rôzne opatrenia v rámci konania o dočasnom mechanizme podľa prílohy IV.3 aktu o pristúpení, a to:

II. Opis opatrení

PB (ktorá sa dňa 1. septembra 2004 zlúčila s Erste Bank Hungary) je v zásade bankou orientovanou na drobnú klientelu, ktorá ponúka v Maďarsku univerzálne bankové služby. V roku 1999 čelila PB nebezpečenstvu kolapsu a vláda musela zasiahnuť a zachrániť ju prostredníctvom rekapitalizácie, čím sa stala akcionárom banky s podielom vo výške 99,9 % akcií. Účelom pomoci bolo ju pripraviť na reštrukturalizáciu a privatizáciu. Napriek pokusom privatizovať PB v roku 2000 sa skutočný predaj súkromnému strategickému investorovi uskutočnil v októbri 2003, kedy maďarská vláda ponúkla kupujúcemu odškodnenie v prípade súdneho sporu. Väčšinový podiel akcií sa predal rakúskej Erste Bank, ktorá ponúkla

„Podriadené obligácie, apríl 1995“, „Navýšenie kapitálu, september 1995“, „Podriadené obligácie, marec 1996“, „Podriadené obligácie, júl 1996“, „Výnimka z požiadavky povinnej rezervy, marec 1997“, „Priama štátna záruka, apríl 1997“, „Asset swap, september 1997“, „Navýšenie kapitálu, jún 1997“, „Podriadené obligácie, december 1997“, „Navýšenie kapitálu, máj 1998“, „Kapitálová reštrukturalizácia, december 1998“, „Čistenie portfólia, december 1998“, „Výnimka zo zákonných obmedzení pre úvery a obmedzení pre investície, apríl 1999“, „Vzdanie sa záväzkov vyplývajúcich z dohody o konsolidácii PB, november 2001“, „Výnimka z obmedzenia pre nezaistené devízové pozície, október 2001“, „Výlučné právo zakladať študentské účty pre vyplácanie študentských pôžičiek, september 2001“, „Odškodnenie ÁPV (odškodnenie), október 2003“.

III. Analýza opatrení

[TEXT LISTU]

Hoci sa Komisia domnieva, že väčšina opatrení sa už neuplatňuje po pristúpení, má za to, že „odškodnenie za nezistené nároky, október 2003“ sa stále uplatňuje. Toto odškodnenie predstavuje potenciál pre pridávanie ďalších nárokov, ktoré presahujú rámec toho, čo bolo jasne definované pri pristúpení. V dôsledku toho sa rozsah a výška potenciálnej pomoci poskytnutej PB môže v budúcnosti meniť a v súčasnej dobe ju nie je možné určiť.

Komisia sa domnieva, že odškodnenie za nezistené nároky, ktoré tvorí časť opatrení prijatých maďarskými orgánmi od decembra 1998 s cieľom uľahčiť reštrukturalizáciu a privatizáciu PB, pravdepodobne predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 Zmluvy o ES.

Komisia preskúmala túto pomoc na základe usmernení Spoločenstva o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu podnikov v ťažkostiach⁽¹⁾ („Usmernenia 1999“). Táto analýza viedla Komisiu k nasledujúcim vážnym pochybnostiam, pokiaľ ide o zlučiteľnosť pomoci so spoločným trhom:

- Komisia pochybuje, že PB mohla splniť podmienky pre podnik v ťažkostiach v roku 2003, teda v roku, kedy bolo odškodnenie poskytnuté, a že prvok pomoci, zahrnutý v odškodnení za nezistené nároky, bol nevyhnutný pre jej reštrukturalizáciu.
- Komisia má vážne pochybnosti o tom, že prvok pomoci zahrnutý v odškodnení pre nezistené nároky, bol poskytnutý v rámci reštrukturalizačného plánu, ktorý by splňal kritériá zlučiteľnosti stanovené v usmerneniach 1999.
- Komisia pochybuje, že podpora bola obmedzená na minimum a že príjemca pomoci významne prispel na celkové náklady na reštrukturalizáciu PB.
- Komisia má vážne pochybnosti, či reštrukturalizačné opatrenia, podporované maďarskými orgánmi prostredníctvom prvkov pomoci, vrátane odškodnenia za nezistené nároky, zahŕňajú dostatočné kompenzačné opatrenia.
- Komisia má ďalej pochybnosti, či v týchto súvislostiach platí článok 45 ods. 2 európskej dohody. Ustanovenie je obsiahnuté v kapitole „Právo usadiť sa“ európskej dohody a Komisia sa preto domnieva, že neplatí v súvislosti so štátnou pomocou. Komisia má navyše vážne pochybnosti o tom, že odškodnenie za nezistené nároky bolo nevyhnutné na dosiahnutie cieľov uvedených v tomto ustanovení.

Vzhľadom na predchádzajúce zistenia došla Komisia k záveru, že v tejto fáze prvok pomoci zahrnutý v odškodnení za nezistené nároky, nespĺňa podmienky potrebné na uplatnenie výnimky stanovenej v článku 87 ods. 3 písm. c) Zmluvy o ES. Komisia sa preto rozhodla začať konanie stanovené v článku 88 ods. 2 Zmluvy o ES, pokiaľ ide „odškodnenie za nezistené nároky“.

V súlade s článkom 14 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 sa môže od príjemcu požadovať vrátenie každej neoprávnene poskytnutej pomoci.

„A Bizottság tájékoztatni kívánja a Magyar Köztársaságot, hogy a magyar hatóságok által a fent említett bejelentett intézkedéseket illetően benyújtott információk vizsgálatát követően úgy döntött, hogy ezek közül több a csatlakozást követően már nem alkalmazandó. Az ismeretlen követelésekért járó kártérítés tekintetében, amit a Bizottság a csatlakozást követően is alkalmazandónak ítélt, a Bizottságnak komoly kétsége merült fel annak a közösségi joganyaggal való összeegyeztethetőséget illetően. A Bizottság ezért a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló okmány (a továbbiakban: „csatlakozási okmány”) IV. melléklete 3. szakasza (1) bekezdése c) pontjának, valamint (2) és (3) bekezdésének megfelelően úgy döntött, hogy az intézkedés ellen kifogást emel, és az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdésében meghatározott eljárást kezdeményezi.

1. ELJÁRÁS

1. A Bizottság 2003. szeptember 23-án kelt, 2003. október 22-én iktatott levélben kapott értesítést az Európai Unióhoz történő csatlakozásról szóló szerződés részét képező csatlakozási okmány IV. mellékletének 3. szakaszában meghatározott ideiglenes eljárás alapján a Postabank és Takarékpénztár Rt. (a továbbiakban: „Postabank” vagy „a Bank”) javára hozott állami intézkedéséről.
2. A Bizottság az értesítés áttekintését követően 2003. november 5-én kelt levelében kiegészítő információ benyújtását kérte. A magyar hatóságok a kért kiegészítő információt 2004. január 23-án kelt, 2004. január 26-án iktatott e-mailükben benyújtották, és egy sor, az ideiglenes eljárás alapján a Postabank javára hozott további intézkedésről tettek bejelentést.
3. A bizottsági szolgálatok 2004. február 2-i értesítésükben kifejtették a magyar hatóságok számára, hogy jöllehet a Postabankkal kapcsolatos minden egyes bejelentett intézkedést egyedileg ismertetik és bírálják el, a Bizottság valamennyi bejelentett intézkedésre vonatkozóan egy határozatot hoz majd, mivel azok egymással szoros összefüggésben állnak.
4. A Bizottság 2004. március 26-i levelében kiegészítő információkat kért. A magyar hatóságok 2004. április 30-án iktatott levelükben benyújtották a kiegészítő információt. Ezenkívül a bejelentéshez kiegészítést csatoltak.
5. A Bizottság 2004. július 16-i levelében további információkat kért. A magyar hatóságok 2004. szeptember 3-án iktatott levelükben válaszoltak a Bizottság kérésére.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 288, 9.10.1999, s. 2.

2. HÁTTÉR

6. A Postabank – amely 2004. szeptember 1-jén PB egyesült az Erste Bank Hungary-val – alapvetően lakossági profilú bank, amely teljes körű banki szolgáltatásokat nyújt. Ügyfélköre elsősorban magánszemélyekből, illetve kis- és középvállalkozásokból áll. A Postabank 2003 végén 1 600 alkalmazottat foglalkoztató országos hálózattal rendelkezett, amely 113 fiókjában és 3 200 postahivatalon keresztül mintegy 500 000 ügyfelet szolgált ki.
7. A Postabankot 1988-ban alapították, és 1994-re Magyarország második legnagyobb lakossági bankjává nőtt. 2002 végén a Postabank a hetedik legnagyobb kereskedelmi bank volt Magyarországon, teljes eszközállománya elérte a 398,8 milliárd forintot⁽¹⁾, ami 3,7 %-os piaci részesedést jelent.
8. A Postabankot 1988-ban 94 részvényes alapította, akik között a számos magánbefektető mellett a fő részvényes a Magyar Posta volt. A részvényesek köre az 1990-ben végrehajtott tőkeemlést követően tovább bővült, ennek során néhány külföldi befektető is jegyzett Postabank-részvényeket. Több tulajdonosváltást követően 1998-ban állami tulajdonú vállalatok tőkeemlést hajtottak végre a Postabankban, amelynek során az állam többségi tulajdont szerzett.
9. Az 1990-es évek elején, különösen a lakossági betétgyűjtés terén megvalósított dinamikus növekedés eredményeként a bank Magyarország második legnagyobb lakossági bankjává nőtt. A magyar hatóságok állítása szerint a növekedést nem ellensúlyozta prudens hitelezői tevékenység, és a bank spekulációs befektetésekre és hitelezői tevékenységbe bocsátkozott. A bank által felhalmozott veszteségeket elsősorban a hibás gazdálkodás okozta, ami a bankot a szabályzati kötelezettségek nem teljesítése mellett nagy pénzügyi kockázatoknak tette ki.
10. A magyar hatóságok állítása szerint arra a tényre tekintettel, hogy a Postabank számottevő lakossági ügyfélkörrel rendelkezik és felszámolása a teljes bankrendszert veszélyeztette volna, a magyar kormány több stabilizációs intézkedést hajtott végre azt követően, hogy 1997. februárjában híresztelések terjedtek el a bizonytalan pénzügyi helyzetről és a betétesek kivonták betéteiket.
11. Az 1998-ban megvalósított stabilizációt és feltőkésítést követően a Pénzügyminisztérium és a Postabank 1998. decemberében konszolidációs megállapodást kötött, amely rendelkezett a Postabank tevékenységeinek ellenőrzéséről, valamint arról, hogy a Postabank bizonyos kompenzációs összegeket fizet a Pénzügyminisztériumnak, amennyiben a Postabank elért bizonyos eredményeket a konszolidációs megállapodás 2003. decemberében történő megszűnéséig.
12. A magyar hatóságok állítása szerint a Postabankot 1998-ban az összeomlás fenyegette, és a kormánynak be kellett avatkoznia, hogy feltőkésítéssel megmentse a bankot és ezzel 99,9 %-os részvényesévé váljon. A vezetést, az igazgatótanácsot és a felügyelőbizottságot leváltották, és a bank behajthatatlan követeléseinek és fő befektetéseinek kívüli („non-core”) befektetéseinek nagyrésztét kitették két eseti work-out vállalatához, a teljesen állami tulajdonú Reorg-Apport szanáló szervezethez és a száz százalékosan a Postabank tulajdonában levő PB Workout leányvállalatához. Az új vezetés szervezeti és működési szerkezetátalakítást kezdeményezett.
13. A Postabank 1998 végén végrehajtott tőkeinjekciójának célja a Postabank felkészítése volt egy rövid időn belül megvalósítandó szerkezetátalakításra és magánosítására. 2000-ben a kormány döntött a Postabank privatizációjáról, és az ÁPV Rt.⁽²⁾ megkezdte a potenciális privatizációs lehetőségek vizsgálatát. A kormány kizárólagos tárgyalásokba kezdett az OTP Bankkal, amelyek eredménytelenül végződtek. A kormány 2001. március 6-án úgy döntött, hogy nem fogadja el az OTP Banknak a Postabank megvételére vonatkozó ajánlatát. 2002-ben a kormány részvényeinek nagyrésze a Magyar Posta Rt. tulajdonába került át, amely 2002. áprilisáig megszerezte a Postabank részvényeinek 96,75 %-át. A kormány megerősítette a Postabank privatizációját illető szándékát, és új vezetést nevezett ki.
14. A kormány egy 2003. május 7-én elfogadott határozatban megerősítette a Postabank privatizációjára vonatkozó tervét, amelyet követően a kormány kétfordulós, nyílt pályázati eljárás mellett döntött, amelyen a kormány által megállapított feltételeknek megfelelő bármely potenciális befektető részt vehetett. A bejelentést tevő hatóságok szerint minden pályázónak ugyanazokat a szerződéses feltételeket kínálták, a jogvita esetére szóló kártérítést is beleértve.
15. A benyújtott ajánlatok közül az Erste Bank der österreichischen Sparkassen AG (a továbbiakban „Erste Bank” vagy a „Vevő”) kínálta a legmagasabb árat, 101,3 milliárd forintot, és ezzel 99,9 %-os részesedést szerzett a Postabankban. A részvényvásárlási szerződést 2003. október 20-án írták alá, és a részvények eladása 2003. december 16-án befejeződött.
16. A Postabank 2004. szeptember 1-jén egyesült az Erste Bank Hungary Rt.-vel. Az összevonással létrejött jogi személy, az Erste Bank Hungary Rt., Magyarország második legnagyobb lakossági bankja, amely mintegy 9 % piaci részesedéssel rendelkezik. A banknak 2 500 alkalmazottja van, és 161 fiókjában mintegy 900 000 ügyfelet szolgál ki.

3. A BEJELENTETT INTÉZKEDÉSEK ISMERTETÉSE

17. A magyar hatóságok a következő intézkedésekről tettek bejelentést:
18. **„Alárendelt kötvény, 1995. április”:** A Postabank 1995. április 27-én 10 000 forint névértéken 190 200 alárendelt kölcsöntőke kötvényt bocsátott ki. A kibocsátást zárt körben valósították meg, amelyet 10 befektető, köztük néhány állami érdekeltségű szervezet 1.902 millió forint értékben jegyzett le. A kötvények lejáratát hét év volt, és 1999. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek.

⁽¹⁾ Árfolyam 2003 végén: EUR = HUF 253,4500⁽²⁾ Állami Privatizációs és Vagyongazdálkodási Rt.

19. **„Tőkeemelés, 1995. szeptember”:** 1995. áprilisában a Postabank nyilvános részvénykibocsátás keretében 10 000 forintos névértéken 994 502 darab részvényt bocsátott ki. Az újonnan kibocsátott részvények [...] -át (*) hazai befektetők, köztük állami érdekeltségű szervezetek jegyezték le, míg a fennmaradó [...] -ot külföldiek vásárolták meg. A tranzakció 1995. szeptember 5-én zárult.
20. **„Alárendelt kötvény, 1996. március”:** A Postabank 1996. március 22-én 10 000 forint névértéken 100 000 alárendelt kötvényt bocsátott ki. A kibocsátást zárt körben valósították meg, a kötvényeket végül három befektető, köztük két helyi önkormányzat jegyezte le. A kötvények 2002. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek.
21. **„Alárendelt kötvény, 1996. július”:** A Postabank 1996. június 22-én 10 000 forint névértéken 200 000 alárendelt kötvényt bocsátott ki. A kibocsátást zárt körben valósították meg, a kötvényeket végül négy befektető, magánbefektetők és állami érdekeltségű szervezetek jegyezték le. A kötvények lejáratát hét év volt, és 2000. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek.
22. **„Kötelező tartalék képzésének előírása alóli mentesség, 1997. március”:** [...] a Postabank likviditási helyzetének stabilizálása érdekében a Magyar Nemzeti Bank (MNB) 1997. márciusa és júniusa között felmentette a Postabankot a kötelező tartalékképzési kötelezettség alól. A Postabank mentessége 1997. július 1-jén járt le, ezt követően a bankra ismét érvényes volt a kötelező tartalékképzés szokásos követelménye.
23. **„Az állam által nyújtott készfizető kezességvállalás, 1997. április”:** A magyar kormány készfizető kezességet vállalt a Postabank G-Módusznak nyújtott kölcsöne tekintetében. A kezességet az állam számára a Postabank részvényesei közé tartozó Nyugdíjbiztosítási Alap, az Egészségbiztosítási Alap és [...] városi önkormányzata által vállalt hasonló viszontgarancia fedezte. A Postabank a kezességet [...] (1997. július 14-én és 1998. július 10-én), két részletben hívta le. A kezesség összeghatára 12 milliárd forint volt, de ebből 11,860 milliárd forint került felhasználásra. A Postabanknak nincs további kötelezettsége a G-Módusznak tekintetében. A kezesség utolsó részletét 1998. júliusában hívták le. További kifizetés lehívására nincs lehetőség.
24. **„Eszköz swap, 1997. szeptember”:** A magyar kormány [...] a Postabank likviditási helyzetének stabilizálása érdekében eszköz swap végrehajtásáról döntött, amelynek során a bank portfóliójából egyes ingatlanokat forgalomképesebb, különböző vállalatok kisebbségi részesedését képviselő, tőzsdén kívüli (OTC) részvényekre cseréltek. A részvények az ÁPV Rt. birtokában voltak. A Postabank Invest Rt. egy 1997. szeptember 11-én kötött eszköz swap megállapodás útján egyes ingatlanokat egy különleges célú köztes társaságon keresztül 12,55 milliárd forintért értékesített az ÁPV Rt.-nek és ennek fejében tőzsdén kívüli részvényekből álló portfóliót kapott. A portfólió ÁPV Rt. könyvei szerinti értéke 10,3 milliárd forint volt, míg piaci értéke 13,1 milliárd forintot tett ki.
25. **„Tőkeemelés, 1997. június”:** A Postabank 1997. május 30-án zárt körben 710 400 darab 10 000 forint névértékű részvényt bocsátott ki. A részvényeket végül tizenhárom befektető, köztük két külföldi befektető és különböző szintű állami érdekeltségű szervezetek jegyezték le.
26. **„Alárendelt kötvény, 1997. december”:** A Postabank 1997. december 30-án 380 alárendelt kötvényt bocsátott ki 10 000 000 névértékben. A kibocsátást zárt körben hajtották végre, a kötvényeket végül huszonkét befektető, köztük magán- és állami érdekeltségű szervezetek jegyezték le. A kötvények lejáratát hat év volt, és 1999. januárjában teljes összegben visszafizetésre kerültek.
27. **„Tőkeemelés, 1998. május”:** A Postabank 1998. május 10-én zárt körben 1 857 087 darab 10 000 forint névértékű részvényt bocsátott ki. A részvényeket öt hazai befektető jegyezte le; három állami érdekeltségű szervezet a teljes kibocsátásból [...] forintot jegyzett. A tranzakció 1998. május 11-én zárult.
28. **„Tőkeátcsoportosítás, 1998. december”:** A magyar kormány 1998. decemberében tőkeleszállítást és tőkeemelést tartalmazó intézkedéseket fogadott el a Postabank tőkehelyzetének rendezése érdekében 1998. december 30-án a Postabank közgyűlése jóváhagyta a bank alaptőkéjének leszállítását 42,1 milliárd forintról 21,1 millió forintra, és ezzel egy postabanki részvény névértékét 10 000 forintról 5 forintra csökkentette. A közgyűlés emellett döntött a leszállított alaptőke felemeléséről 2 millió új részvény kibocsátásával, 20 milliárd forint névértéken, 152 milliárd forint kibocsátási árfolyamon. A tőkét az ÁPV Rt. és a Pénzügyminisztérium biztosította, amelyek 1 736 843, illetve 263 157 új részvényt jegyeztek, és ezzel a Postabank 99,9 %-os részvényeseivé váltak. A tőkeátcsoportosítás 1998. decemberében lezárult.
29. **„Portfóliótisztítás, 1998. december”:** A magyar kormány elhatározta a Postabank portfóliójának megtisztítását, és 1998. december 31-én a Postabank 125,4 milliárd forint nyilvántartási értékű eszközt értékesített 41,3 milliárd forintos áron. Az eszközöket a Reorg-Apport Rt., egy teljesen állami tulajdonban levő, a Postabanktól független irányítás alatt álló workout vállalat, vásárolta meg. A Reorg-Apport a tranzakció finanszírozásához 41,5 milliárd forint össznévértékű zártkörű kötvénykibocsátást valósított meg. A két éves lejáratú kötvényeket a Postabank jegyezte le. A magyar kormány a tőkeösszeg és a kötvények kamatainak megfizetésére készfizetői kezességet vállalt. A Reorg-Apport feladata volt a Postabanktól megvásárolt eszközök értékesítése a költségvetés számára a készfizetői kezességből származó teher minimálisra csökkentésével. Jóllehet a Reorg-Apport a kötvények lejártáig csak 23,5 milliárd forint értékű eszközt értékesített, a készfizetői kezességet nem érvényesítették. A Reorg-Apport 20 milliárd forint közvetlen állami hozzájárulás és 5 milliárd forint kamatmentes állami kölcsön igénybevételevel 2001. januárjában visszafizette a kötvényeket. A kezességet nem érvényesítették, és az eszközátruházás 1998. decemberében lezárult. A kötvények 2001. januárjában teljes összegben visszafizetésre kerültek.

(*) Üzleti titok.

30. **„Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési korlátok alól, 1999. április”:** Az Állami Pénz- és Tőkepiaci Felügyelet 1999. április 26-án engedélyezte a Postabanknak, hogy [...] a HTCC Csoport tekintetében átmenetileg túllépje a törvényes hitelezési határt, a Postabank Csoport tulajdonában levő workout leányvállalat, a PB Workout tekintetében pedig a törvényes hitelezési és befektetési határt. A Postabank a negatív szavatólő tőke és a negatív tőkeegyelelési mutató elkerülése érdekében kérte ezeket a felmentéseket. A felmentések 2000. júniusában lejártak, és azokat nem újították meg.
31. **„A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése, 2001. november”:** Az 1998. december 30-án aláírt konszolidációs megállapodás kötelezte a Postabankot, hogy a konszolidáció alá eső eszközökkel kapcsolatos céltartalékok felszabadulásából származó bevételek 90 %-át utalja át a Pénzügyminisztériumnak. Az Országgyűlés a Postabank akkori tőkeegyelelési mutatóinak stabilizálása érdekében 2 720,2 millió forint összegben elengedte a Postabanknak a konszolidációs megállapodás alapján az állam felé fennálló kötelezettségeit. A Postabank a konszolidációs megállapodás alapján 1999-ben [...] forint készpénzátutalást teljesített. A 2000. évre a konszolidációs megállapodással kapcsolatos kötelezettségek 3 208,8 millió forintot tettek ki, amelyből a Postabank 488 millió forintot fizetett meg. Ebből következően 2 720,2 millió forint összegig a Postabankot felmentették a konszolidációs megállapodással kapcsolatos kötelezettségeinek megfizetése alól. A felmentés 2001 végén járt le. A konszolidációs megállapodás 2003. decemberében szűnt meg.
32. **„Felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól, 2001. október”:** A Postabank jelentős méretű devizaeszköz-állománnyal rendelkezett, amely az 1998-as konszolidációt megelőző időszakból származott. A Postabank ezekre a devizaeszközökre számottevő kockázati tartalékot képzett, főleg USA dollárban. Az új szabályozás 2001. október 1-jén lépett életbe, és a kockázati tartalékkal fedezett deviza nettó értéken (azaz a kockázati tartaléktól nettósított értéken) való könyvelését írta elő. Ez a szabályozásbeli változás nyitott devizapozíciót hozott létre a Postabank mérlegében. A Postabank [...] értesítette az MNB-t a korláton felüli többletéről, és felmentést kért. A Postabank az Állami Pénz- és Tőkepiaci Felügyelet előírására cselekvési tervet dolgozott ki, amit az APTF elfogadott. A szabályozásnak való megfelelés végső határidejét [...]ában állapították meg. A Postabank a cselekvési tervet végrehajtotta, és 2002. áprilisában visszatért a szabályozás szerinti korláthoz.
33. **„Kizárólagosság a diákhitelek folyósításához szükséges számlanyitásra, 2001. szeptember”:** A magyar állam külön társaságot hozott létre az egyetemi hallgatóknak szóló hosszú távú, kedvezményes kamatozású hitelek folyósítására. A Diákhitel Központ (DHK) úgy alakította ki a hitelfolyósítás folyamatát, hogy a hosszú távú diákhitel igénylő hallgatóknak kizárólag a Postabanknál nyithattak folyószámlát. Egy 2002. októberi kormányhatározat kimondta, hogy a hitelek folyósítását valamennyi magyar kereskedelmi bankon keresztül biztosítják. A 2003-ban lefolytatott versenypályázatot követően a DHK tárgyilagos feltételeit teljesítő bármely kereskedelmi bank kínálhat diákhiteleszámlát a hallgatók számára. A Postabank kizárólagossága a diákszámlák biztosítása terén 2003. januárjában megszűnt.
34. **„Kártérítés az ÁPV Rt. részéről („kártérítés”), 2003. október”:** A magyar kormány a Postabank magánosításáról szóló 2003. május 7-i kormányhatározatot követően a vevő Erste Banknak jogvita esetére kártérítést ajánlott. A kártérítés kiterjed a részvényvásárlási megállapodás 2003. október 20-i megkötését követő legkésőbb öt éven belül felmerülő esetleges vagy ismeretlen peresített követelésekből esetlegesen származó fizetési kötelezettségekre.
35. A magyar hatóságok állítása szerint nyilvános kétfordulós pályázati eljárás megrendezésére került sor, amelyen minden olyan potenciális befektető részt vehetett, amely teljesítette a kormány által meghatározott feltételeket. Valamennyi ajánlattevőnek ugyanazokat a tervezett szerződéses feltételeket kínálták, beleértve a kártérítést esetleges per esetén.
36. A pályázatot követően 2003. októberében a Postabank részvénytöbbségét a beadott ajánlatok között a legmagasabb árat kínáló osztrák Erste Banknak adták el, amely így jelenleg a részvények 99,9 %-át birtokolja. A vételár 101,3 milliárd forint volt, amely az ellenőrzött, 2002. december 31-i nettó eszközérték 2,7-szeresét képviselte.
37. 2004. április 30-án a magyar hatóságok a bejelentés kiegészítéséül benyújtották a Postabank megvásárlója, az Erste Bank visszavonhatatlan egyoldalú nyilatkozatát, amely rendelkezik a Magyarország által a vevő részére esetleges vagy ismeretlen perbeli követelésekkel és a 2004. április 29-én aláírt részvényvásárlási megállapodásban meghatározott, ismeretlen követelésekkel kapcsolatos kockázatmeghatározással kapcsolatban fizetendő összegek teljes felső határáról.
38. A részvényvásárlási megállapodás szerint a per esetére vonatkozó kártérítés feltételei az eladó és a vevő közötti kockázatmegosztás tekintetében a következőképpen alakulnak:
- a) Az esetleges peresített követelésekre vonatkozóan az eladó az alábbiak tekintetében teljesít kifizetést:
 - a tárgybani banki kötelezettségek első 4 milliárd forintja 50 %-ának teljes összegét;
 - a 4 milliárd forint fölötti többlet 100 %-át, amelynek teljes összege nem haladja meg a 350 milliárd forintot.
 - b) Az ismeretlen követelésekre vonatkozóan az eladó az alábbiak tekintetében teljesít kifizetést:
 - a megfelelő banki kötelezettségek első 10 milliárd forintja 90 %-ának teljes összegét;
 - a 10 milliárd forint fölötti többlet 100 %-át, amelynek teljes összege nem haladja meg a 200 milliárd forintot.

39. Az eladónak a kártérítés tekintetében fennálló kötelezettségei a részvényvásárlási megállapodás teljesítését követő öt évvel szűnnek meg harmadik fél azon követeléseivel kapcsolatban, amelyek tekintetében:

- esetleges peresített követelések esetében nem indítottak bírósági vagy választottbírósi eljárást; vagy
- ismeretlen követelések esetében i. nem indítottak bírósági vagy választottbírósi eljárást, vagy ii. nem merült fel az eladó írásbeli jóváhagyásával meghatározott banki kötelezettség.

4. VIZSGÁLAT

1. Alkalmazandóság a csatlakozást követően

1.1. Jogszabályi keret – Az ideiglenes eljárás

40. A csatlakozási okmány IV. mellékletének 3. szakasza meghatározza az 'ideiglenes eljárást'. Rendelkezik az új tagállamokban a csatlakozás időpontja előtt hatályba léptetett és ezt követően is alkalmazandó támogatási programok és egyedi támogatások vizsgálatára vonatkozó jogszabályi keretről; ez az eljárás vonatkozik azokra a programokra és intézkedésekre is, amelyek nem szerepelnek a IV. melléklethez csatolt 'meglévő támogatási' intézkedések listáján és amelyeket 1994. december 10-től kezdve léptettek hatályba. Azok a csatlakozás után is alkalmazandó intézkedések, amelyek 1994. december 10-ét megelőzően léptettek hatályba, a csatlakozáskor az EK-Szerződés 88. cikkének (1) bekezdése értelmében meglévő támogatásnak tekintendők. Ebben a tekintetben az a jogilag kötelező érvényű jogszabály jelent lényeges szempontot, amelyenél fogva az illetékes nemzeti hatóságok a támogatást odaítélik ⁽¹⁾.

41. Az ideiglenes eljárásnak megfelelően a csatlakozást követően is alkalmazandó támogatási intézkedéseknek a közös piaccal való összeegyeztethetőségét elsősorban az állami támogatások ellenőrzésének tekintetében felelős nemzeti hatóságnak (a Magyar Köztársaságban a Támogatásokat Vizsgáló Iroda) kell vizsgálnia.

42. Az új tagállam törekedhet a jogbiztonságra azzal, ha az intézkedéseket bejelenti az Európai Bizottságnak. A Bizottság a bejelentés nyomán megvizsgálja a bejelentett intézkedéseknek a közös piaccal való összeegyeztethetőségét.

43. Amennyiben a Bizottságnak komoly kétségei vannak a bejelentett intézkedéseknek a közösségi vívmányokkal való összeegyeztethetőségét illetően, a teljes bejelentés kézhezvételének időpontjától számított három hónapon belül kifogást emelhet.

44. Ezzel szemben, ha a Bizottság a határidőn belül nem emel kifogást a bejelentett intézkedések ellen, a bejelentett intézkedéseket a csatlakozás időpontjától létező támogatásnak tekintik.

1.2. A csatlakozás után nem alkalmazandó támogatási intézkedések

45. A Bizottság a csatlakozás után nem alkalmazandó támogatási intézkedéseket nem vizsgálhatja a 88. cikkben

megállapított eljárások alapján. Tekintve, hogy az ideiglenes eljárás csak azt határozza meg, hogy egy adott intézkedés létező támogatásnak minősül-e a csatlakozást követő állami támogatási eljárások értelmében, így nem kötelezi és nem is jogosítja fel a Bizottságot a csatlakozás után nem alkalmazandó támogatási intézkedések felülvizsgálatára.

46. A vázolt jogszabályi keret alapján ezért elsőrendűen fontos az az első vizsgálat, amely eldönti, hogy a bejelentett intézkedések alkalmazandók-e a csatlakozás időpontját követően.

47. Csak az olyan intézkedések minősülhetnek az ideiglenes eljárás értelmében – a megfelelő feltételek teljesítése esetén – létező támogatásnak, amelyek a csatlakozást követően további támogatás odaítélését vagy már odaítélt támogatás összegének növelését eredményezhetik, és ebből adódóan az ideiglenes eljárás hatálya alá tartoznak. Másrészt az ideiglenes eljárásnak nincs szerepe az olyan támogatási intézkedések tekintetében, amelyeket már a csatlakozás előtt végleg és feltétel nélkül odaítéltek egy adott összegre vonatkozóan. Ebben az esetben is annak megállapításához, hogy az adott esetben erről van-e szó, a meghatározó az a jogilag kötelező érvényű jogszabály, amellyel az illetékes nemzeti hatóságok a támogatást odaítélik.

48. Ez az értelmezés megfelel az ideiglenes eljárás és általában véve az állami támogatások ellenőrzése céljának, rendeltetésének és logikájának. Ezenfelül az állami támogatás formáját öltő intervenciók közvetlen gazdasági hatásának felismerése révén az új intézkedést abban az időpontban kell vizsgálni, amikor a támogatás odaítélésre kerül; ez az állam jogi kötelezettségvállalása, ami a támogatás odaítélésével és nem csupán annak folyósításával azonos értelmű. Jogi kötelezettségvállalás alapján teljesített minden jelenlegi vagy leendő kifizetés egyszerű végrehajtási aktus és nem értelmezhető új vagy kiegészítő támogatásnak. Ezért a Bizottság úgy véli, hogy ahhoz, hogy egy intézkedés a csatlakozást követően alkalmazandónak minősüljön, bizonyítani kell, hogy a támogatás az odaítélésekor nem vagy nem pontosan ismert többlethaszon termelésére alkalmas.

49. Ezen feltétel alapján a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a csatlakozás időpontját követően is alkalmazandók az alábbi támogatási intézkedések:

- minden olyan támogatási program, amely a csatlakozás időpontját megelőzően lépett hatályba, és amelynek alapján, további végrehajtási intézkedésre vonatkozó kötelezettség nélkül, egyedi támogatás nyújtható a jogszabályban általános és elvont módon meghatározott vállalkozásoknak a csatlakozást követően;

- olyan, konkrét projekthez nem kapcsolódó támogatás, amelyet a csatlakozást megelőzően, egy vagy több vállalkozás részére határozatlan időszakra és/vagy határozatlan összegben ítéltek oda;

- egyedi támogatási intézkedések, amelyekre vonatkozóan az állam pontos gazdasági kötelezettsége nem ismert a támogatás odaítélésének időpontjában.

⁽¹⁾ Az Elsőfokú Bíróság 2004. január 14-i ítélete a T-109/01. ügyben, Fleuren Compost kontra Bizottság, 74. bekezdés.

50. A bizottsági szolgálatok a Magyar Köztársaság Európai Unió Melletti Állandó Képviselőtársaságának címzett 2003. augusztus 4-i levelükben tájékoztatták a Magyar Köztársaságot az egyedi támogatási intézkedések tekintetében a „csatlakozást követően alkalmazandó” fogalmának bizottsági értelmezéséről:

„Az eljárási szabályzat 1. cikke e) pontjában meghatározott egyedi támogatási intézkedések abban az esetben tekintendők a „csatlakozás után is alkalmazandó”-nak, ha a csatlakozás napját követően várhatóan növelik az állam kötelezettségét. A Versenypolitikai Főigazgatóság úgy véli, hogy ez a feltétel különösen a kötelező terhek alóli felmentés, illetve ezek csökkentése (pl. adók vagy a kötelező szociális biztonsági járulék alóli felmentés vagy ezek csökkentése) esetén alkalmazandó, amikor a juttatás a csatlakozást követően is hatályos, valamint a csatlakozás időpontján túlnyúló garanciák, illetve hitelkeretekhez és „lehívási jogokhoz” hasonló pénzügyi konstrukciók esetén. Minden ilyen esetben az intézkedések a csatlakozást követően is alkalmazandónak tekinthetők: jöllehet az intézkedés hivatalosan elfogadásra került, az állam teljes kötelezettsége a támogatás odaítélésakor világosan nem ismert.”

51. A Bizottság abban az esetben ítéli az egyedi intézkedéseket a csatlakozási okmány IV. mellékletének 3. szakasz értelmében a csatlakozás után is *alkalmazandónak*, ha az állam pontos gazdasági kötelezettsége a támogatás odaítélése időpontjában és a csatlakozás időpontjában sem ismert.
52. A garancia, illetve a kártérítési kezesség tekintetében az alábbi feltételeknek kell teljesülniük ahhoz, hogy egy intézkedés a csatlakozást követően már ne minősüljön *alkalmazandónak*:
- a kockázatokat pontosan meghatározták és felvették egy, a csatlakozás időpontjában lezárt, kimerítő listára;
 - a fizetendő összegekre teljes felső határt állapítottak meg;
 - a per olyan eseményekhez kötődik, amelyek a kártérítés odaítélésének időpontjában már lezajlottak; jövőbeli eseményekhez nem kapcsolódik.
53. A fenti feltételek valóban alkalmasak annak biztosítására, hogy az állam pénzügyi kötelezettsége a csatlakozást megelőzően elegendő mértékben meghatározott és korlátozott legyen. Az ilyen jellegű intézkedések alapján folyósított jövőbeli kifizetés csupán már korábban odaítélt támogatás végrehajtási cselekményét jelentené, további új vagy kiegészítő támogatást nem eredményezhetne.
- 1.3. Az egyedi intézkedések csatlakozás utáni alkalmazandósága
54. A Bizottság áttekintette a magyar hatóságok által benyújtott információkat, és elvégezte a bejelentett egyedi intézkedések elemzését.
55. **„Alárendelt kötvény, 1995. április”:** Ezt az intézkedést 1995. áprilisában hozták, és a kötvényeket 1999. júniusában teljes összegben visszafizették. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
56. **„Tőkeemelés, 1995. szeptember”:** A tőkeemelés egyszeri beavatkozás volt, és 1995. szeptemberében hajtották végre. Az intézkedés 1995. szeptembere óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
57. **„Alárendelt kötvény, 1996. március”:** Ezt az intézkedést 1996. márciusában hozták, és a kötvények 2002. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
58. **„Alárendelt kötvény, 1996. július”:** Ezt az intézkedést 1996. júliusában hozták, és a kötvények 2000. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
59. **„Kötelező tartalék képzésének előírása alóli mentesség, 1997. március”:** A kötelező tartalék előírása alóli mentesség 1997. júniusában lejárt. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
60. **„Az állam által nyújtott készfizető kezességvállalás, 1997. április”:** Ezt az intézkedést 1997. áprilisában hozták, és a kezesség utolsó részletét 1998. júliusában hívták le. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
61. **„Eszköz swap, 1997. szeptember”:** Az eszköz swap egyszeri beavatkozás volt, amelyet 1997. szeptemberében hajtottak végre. Az intézkedés 1997. szeptembere óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
62. **„Tőkeemelés, 1997. június”:** A tőkeemelés egyszeri beavatkozás volt, amelyet 1997. júniusában hajtottak végre. Az intézkedés 1997. júniusa óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
63. **„Alárendelt kötvény, 1997. december”:** Ezt az intézkedést 1997. decemberében hozták, és a kötvényeket 1999. januárjában teljes összegben visszafizették. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
64. **„Tőkeemelés, 1998. május”:** A tőkeemelés egyszeri beavatkozás volt, amelyet 1998. májusában hajtottak végre. Az intézkedés 1998. májusa óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.

65. **„Tőkeátcsoportosítás, 1998. december”:** A tőkeátcsoportosítást 1998. decemberében hajtották végre. Az intézkedés 1998. decembere óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
66. **„Portfóliótisztítás, 1998. december”:** Ezt az intézkedést 1998. decemberében hozták, és a kötvényeket 2001. januárjában teljes összegben visszafizették. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
67. **„Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési korlátok alól, 1999. április”:** A hitelezési és befektetési korlátok alóli mentesség 2000. júniusában lejárt. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
68. **„A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése, 2001. november”:** A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése 2001. végén lejárt. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
69. **„Felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól, 2001. október”:** A nyitott devizapozíció korlátja alóli felmentés 2002. júniusában lejárt. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
70. **„Kizárólagosság a diákhiteltek folyósításához szükséges számlanyitásra, 2001. szeptember”:** A diákhiteltek folyósításához szükséges számlanyitásra szóló kizárólagosság 2003. januárjában megszűnt. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
71. **„Kártérítés, 2003. október”:** A magyar kormány a Postabank privatizációja keretében a részvényvásárlási megállapodás 2003. október 20-i megkötését követő legkésőbb öt éven belül kártérítést kínált a vevőnek a Postabank ellen felmerülő esetleges, meghatározott vagy ismeretlen peresített követelésekből esetlegesen származó fizetési kötelezettségekre.
72. A 38. pontban említett *esetleges peresített követelésekre* szóló kártérítés a bejelentésben megjelölt három, világosan meghatározott tételre korlátozódik. Ezek a tételek egyedi követelések, amelyek a következő jellemzőkkel bírnak: i. olyan eseményekhez kötődnek, amelyek a garancia megadásának időpontját megelőzően történtek; ii. egy

vagy több meghatározott személy kezdeményezte, vagy kezdeményezheti, iii. a magyar állam korlátozott és előre meghatározott pénzügyi kötelezettségét eredményezhetik, iv. csak a meghatározott tárgyra, illetve tárgyakra vonatkoznak; és v. csak egy adott határidőn belül indíthatók. Mivel a követelések ismertetése és bejelentése a csatlakozás előtt megtörtént, további követelések ezen a címen nem nyújthatók be, az esetleges peresített követelésekre szóló kártérítés a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.

73. A 38. pontban említett *ismeretlen követelésekért járó kártérítés* a részvényvásárlási megállapodás külön rendelkezése. A csatlakozás időpontjában létezett ugyan néhány meghatározott, ezen rendelkezés alá tartozó tétel, ez a kártérítés azonban lehetőséget biztosít arra, hogy a csatlakozásig világosan meghatározott követeléseken túl további követelések merülhessenek föl. Ezen az alapon a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés tekintetében a Magyar Köztársaság maximális kötelezettségét korlátozó teljes felső határ ellenére ennek a kártérítésnek a vonatkozásában a kockázat nincs megfelelő mértékben meghatározva és azonosítva. Amiatt, hogy nincsenek feltüntetve az olyan egyedi peresített eljárások vagy jogviták, amelyek ezen kártérítés alapján jövőbeli kifizetéseket eredményezhetnek, valójában nem lehet az ilyen kifizetéseket a csatlakozást megelőzően azonosított konkrét eseményekhez kötni. Következésképpen a Postabanknak nyújtható támogatás köre és összege a jövőben változhat, azt jelenleg nem lehet meghatározni. Az ismeretlen követelésekért járó kártérítés tehát a csatlakozást követően is *alkalmazandónak* minősül.

1.4. Következtetések

74. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a következő intézkedések a csatlakozást követően nem minősülnek *alkalmazandónak*: „Alárendelt kötvények, 1995. április”, „Tőkeemelés, 1995. szeptember”, „Alárendelt kötvények, 1996. március”, „Alárendelt kötvények, 1996. július”, „Kötelező tartalék képzésének előírása alóli mentesség, 1997. március”, „Az állam által nyújtott készfizető kezességvállalás, 1997. április”, „Eszköz swap, 1997. szeptember”, „Tőkeemelés, 1997. június”, „Alárendelt kötvények, 1997. december”, „Tőkeemelés, 1998. május”, „Tőkeátcsoportosítás, 1998. december”, „Portfóliótisztítás, 1998. december”, „Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési korlátok alól, 1999. április”, „A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése, 2001. november”, „Felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól, 2001. október”, „Kizárólagosság a diákhiteltek folyósításához szükséges számlanyitásra, 2001. szeptember”, „Esetleges peresített követelésekért járó kártérítés, 2003. október”.

75. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az „Ismeretlen követelésekért járó kártérítés, 2003. október” a csatlakozást követően is *alkalmazandó*, ezért vizsgálni fogja, hogy a kártérítés állami támogatást jelent-e, és amennyiben igen, értékeli annak a közös piaccal való összeegyeztethetőségét.

2. Állami támogatás az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében

Állami forrásokon keresztül biztosított egyedi előny

76. Az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése szerint állami támogatás áll fenn, amikor valamely tagállam által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott támogatás bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, és érinti a tagállamok közötti kereskedelmet.

77. A magyar hatóságok állítása szerint a magyar kormány a Postabank privatizációja keretében minden ajánlattevőnek ugyanazokat a javasolt szerződéses feltételeket ajánlotta, a jogvita eseteire szóló kártérítést is beleértve.

78. A Támogatásokat Vizsgáló Irodának a bejelentésben szereplő állítása szerint a Postabank privatizációja teljesítette a Bizottság által a nyitott, átlátható és megkülönböztetésmentes pályázati eljárások lebonyolítására megállapított feltételeket. A pályázati eljárás eredményeként a Postabankot a legmagasabb ajánlatot tevő pályázónak adták el. A Támogatásokat Vizsgáló Iroda azt állítja, hogy az eladó részéről per esetre nyújtott kártérítés szabványos feltétel a kereskedelmi adásvételi szerződésekben, és megállapította, hogy a kártérítés nem jelent támogatást, hiszen a magánszektorban működő gondos piaci szereplő hasonló körülmények között hasonló kötelezettséget vállalna. A Támogatásokat Vizsgáló Iroda ezen az alapon fenntartja, hogy a Postabank privatizációjával összefüggésben biztosított kártérítés kiállja a magánbefektetői próbát.

79. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az állam a kártérítésnyújtással olyan költségeket vállalt át, amelyeket egyébként a bank viselt volna. A Bizottság megjegyzi, hogy a kártérítés a magyar hatóságok részéről elhatározott és a Postabank átalakítására irányuló beavatkozások sorában az utolsó intézkedést jelentette. Következésképpen amikor a magyar hatóságok magatartása a magánszektor piaczgazdasági befektetői próbája tükrében kerül vizsgálatra, a kártérítés nem ítélt meg elszigetelten, a korábbi beavatkozásoktól elkülönítve.

80. A Postabanknak az állam által 1998. decemberében végrehajtott feltőkésítésének ⁽¹⁾ a célja az volt, hogy felkészítse a Postabankot a szerkezetátalakításra és a magánosításra. A magyar hatóságok a privatizációt az életképesség helyreállítása szempontjából alapvetően fontos követelménynek tekintették. A részben pénzügyi, részben szabályozási ⁽²⁾ támogatási intézkedések a későbbiekben is fenntartották a bank működőképességét és lehetővé tették a privatizációt.

81. Ezek között a körülmények között a Postabank átalakítása érdekében hozott intézkedések piaci megfelelőségének az állami támogatások szempontjából való megítéléséhez a beavatkozások összességét kell figyelembe venni. Az állam által viselt költségek (és a Postabank által ebből következően élvezett gazdasági haszon) számításának ki kell terjednie a magyar hatóságok által a bank mérlegének az értékesítést megelőző „megtisztítására” csakúgy, mint az értékesítés keretén belül hozott intézkedésekre.

82. Ennek megfelelően a Bizottság az adott esetben úgy véli, hogy valamennyi intézkedést figyelembe kell venni, kezdve a Postabank szerkezetátalakításra és privatizációra való felkészítést célzó, 1998 végén végrehajtott tőkeemelésétől ⁽³⁾, a privatizációig elfogadott intézkedéseken keresztül a bank értékesítésének keretében elhatározott intézkedésekig (az érintett intézkedések részletes ismertetését illetően lásd ezen határozat 1. táblázatát és III. szakaszát).

1. táblázat: A Postabank javára hozott intézkedések

Tétel	Dátum	Összeg
Tőkeemelés	1998. december	152 milliárd forint
Portfóliótisztítás	1998. december	Gazdasági kihatás nélkül ⁽¹⁾
A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése	2001. november	2,7 milliárd forint ⁽²⁾
Privatizációs eladási ár	2003. október	101,3 milliárd forint
Negatív ár		53,4 milliárd forint ⁽³⁾

⁽¹⁾ A magyar hatóságok állítása szerint a tranzakció árkialakítása alapján az intézkedésnek nem volt a Postabankra kihatása.

⁽²⁾ Az 1998. december 30-án aláírt konszolidációs megállapodás arra kötelezte a Postabankot, hogy a konszolidáció alá eső eszközökkel kapcsolatos céltartalékok felszabadulásából származó bevételek 90 %-át utalja át a Pénzügyminisztériumnak. Az Országgyűlés a Postabank akkori tőkeemelési mutatóinak stabilizálása érdekében 2 720,2 millió összegben elengedte a Postabanknak a konszolidációs megállapodás értelmében az állam felé fennálló kötelezettségét.

⁽³⁾ A negatív árba nem tartozik a kártérítési megállapodás.

83. A Bizottság megjegyzi, hogy az életképesség privatizáción keresztüli helyreállításának 1998 óta soha nem volt feltétele a „pozitív” ár megvalósítása a magyar kormány számára. Ezt megerősítik egy jövőbeli eladási célár pontos meghatározásának hiányában bevezetett intézkedések. Valójában a 2003-as értékesítés során elért „jó”-nak tekintett ár sem volt elegendő a ténylegesen felmerült költségek és a vállalt kockázatok fedezésére. Az érintett intézkedések összegződésének eredményeként az értékesítésnél hozzávetőlegesen 53,4 milliárd forint teljes negatív ár keletkezett.

⁽¹⁾ 1155. számú kormányhatározat/1998.XII.9.

⁽²⁾ Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési korlátok alól (1999. április), felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól (2001. október) és a diákhitelék folyósításához szükséges számlanyitásra vonatkozó kizárólagosság (2001. szeptember).

⁽³⁾ A Magyar Köztársaság Pénzügyminisztériumának 1999. február 23-i kezeltetési levele Jonathan Faull igazgató részére, DG IV, 2-3. o.; A Magyar Köztársaság 1998. évi költségvetéséről szóló 1997. évi CXLVI. törvény módosítása, 6. bekezdés (11); Az Európai Bizottság ellenőrző jelentése: 1999. évi éves jelentés Magyarország előrehaladásáról a csatlakozás felé, 20. o.

84. A magánbefektetői próba szerint azt szükséges vizsgálni, hogy egy állami befektetőhöz hasonlítható méretű magánbefektető ahhoz hasonló körülmények között, mint amelyek abban az időpontban fennálltak, amikor a Postabank szerkezetátalakításának szükségessége felmerült, nyújtott volna-e a fentiekben említett összegben tőke- vagy egyéb pénzügyi támogatást, ideértve a privatizációs szerződésben kínált kártérítést is. Bár annak a magánbefektetőnek a magatartásának, akivel a gazdaságpolitikai célokat követő állami befektető beavatkozását össze kell vetni, nem feltétlenül kell megfelelnie egy olyan átlagos befektető magatartásának, aki viszonylag rövid időn belüli nyereség realizálásának céljából valósít meg tőkekihelyezést, mégis legalább egy olyan magánholding-társaságra vagy magán vállalkozási csoportra jellemzőnek kell lennie, amelyik strukturális – általános vagy ágazati – politikát folytat és amelyet a hosszú távú nyereségesség kilátása vezérel ⁽¹⁾.
85. A piacgazdasági magánbefektető elvével összhangban rendes piaci feltételek mellett működő rationális befektető tisztán kereskedelmi alapon nem nyújtott volna hozzájárulást, illetve nem tett volna pénzügyi vállalat egy gyengélkedő banknak, ha nem lettek volna konkrét és ésszerű várakozásai azt illetően, hogy azt olyan áron tudja értékesíteni, amely meghaladja a bankba injektált pénzeszközök összességét és az ebben a tekintetben (bármilyen formában) felmerülő kötelezettségeket. Amint azt az Európai Bíróság egyik nemrégiben hozott határozatában kimondja, „annak megállapításához, hogy [vállalkozás] privatizációja magában foglal-e állami támogatással kapcsolatos elemeket, azt kell megvizsgálni, hogy a közsférát irányító testületekhez hasonlítható méretű magánbefektető hasonló körülmények között vállalt-e volna hasonló arányú tőkehozzájárulást a vállalkozás értékesítésével kapcsolatban vagy inkább a felszámolása mellett döntött volna” ⁽²⁾.
86. Továbbá, ahogy arra az Elsőfokú Bíróság egy másik közelmúltbeli ügyben rávilágított, „rendes körülmények között egy magánbefektető nem elégszik meg csupán azzal a ténnyel, hogy egy befektetés nem okoz a számára veszteséget, illetve csak korlátozott mértékű nyereséget termel. Befektetésével az adott körülményeknek megfelelően, valamint rövid-, közép- és hosszú távú érdekeinek kielégítése szerint a lehető legnagyobb méltányos megtérülést igyekszik elérni még akkor is, ha olyan vállalkozásba fektet, amelynek már részvényese” ⁽³⁾.
87. Amint arra az Európai Bíróság egy másik ügyben rámutatott, „strukturális politikát követő és a hosszú távú életképesség kilátása által vezérelt magánbefektető ésszerűen nem engedheti meg magának, hogy több évnyi folyamatos veszteséget követően olyan tőkehozzájárulást tegyen, amely nemcsak hogy gazdasági értelemben költségesebbnek bizonyul, mint az eszközök értékesítése, hanem ráadásul a vállalkozás értékesítéséhez kapcsolódik, ami még a hosszú távú nyereség reményét is megszünteti” ⁽⁴⁾.
88. Ezért úgy tűnik, hogy a magyar állam olyan pénzeszközöket biztosított a Postabanknak és olyan kártérítést kínált, amelyet magánbefektető rendes körülmények

között, tisztán kereskedelmi feltételek alkalmazása mellett, politikai, valamint társadalmi-gazdasági természetű megfontolásokat figyelmen kívül hagyva nem biztosított volna. Valójában, ahogy azt a Bíróság határozataiban következetesen kimondta, egyértelmű megkülönböztetést kell tenni azon köteleességek között, amelyeket az államnak egy vállalat részvénytőke-tulajdonosaként, illetve közhatóságként vállalnia kell ⁽⁵⁾.

89. A Bizottság által jelenleg vizsgált intézkedések összességét a bank leendő privatizációja figyelembevételével hozták és hajtották végre; ez tehát minden hosszú távú nyereséggel kapcsolatos reményt kizár. Így tehát egy magánbefektető csak azért döntött volna a vállalat felszámolása helyett a szerkezetátalakítás mellett, ha a szerkezetátalakítási célból a bankba fektetett pénzeszközök teljes összegénél magasabb eladási árra számíthat. A magyar kormány azonban semmivel sem támasztotta alá azt, hogy ilyen várakozás az adott időpontban létezett volna, főleg nem, hogy az konkrét és hitelt érdemlő adatokon alapult volna.
90. A fenti megfontolások alapján úgy tűnik, hogy az 1998. decembere óta a Postabank szerkezetátalakításának és privatizációjának elősegítése céljából hozott állami intézkedések összessége, amelynek része az ismeretlen követelésekért járó kártérítés is, nem állja ki a magánbefektető próbáját. Úgy tűnik tehát, hogy az intézkedések részét képező, ismeretlen követelésekért járó kártérítés állami forrásokon keresztül előnyt biztosít egy adott vállalkozás számára.

A verseny torzítása és a kereskedelemre gyakorolt hatás

91. 2003 végén a Postabank a hetedik legnagyobb bank és egyben egy jelentős lakossági bank Magyarországon, amely a harmadik legnagyobb – 113 fiókból álló – országos hálózattal rendelkezik, és amely a szolgáltatásait 3 200 postahivatalban is kínálja. A szóban forgó intézkedések idejének teljes tartama alatt zajlott kereskedelem Magyarország és az EU között, ideértve a magyar bankágazatban működő jelentős számú EU-s bankot is. A Postabank tehát olyan piacon működik, ahol zajlik a tagállamok között kereskedelem. Ha a Postabankot felszámolás alá vonták volna, az adott időszakban Magyarországon befektetéseket kereső más európai bankok kétségkívül képesek lettek volna megszerezni azt az üzleti tevékenységet, amit a Postabank vélhetően elveszített volna. Mindezek fényében a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a kártérítési kikötés torzíthatja a versenyt és hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre.
92. Úgy tűnik tehát, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés, amely része a magyar hatóságok által 1998. decembere óta a Postabank szerkezetátalakításának és privatizációjának elősegítése céljából hozott intézkedéseknek, az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatást képez.

⁽¹⁾ C-305/89. ügy, Bizottság kontra Olaszország [1991] ECR I-01603, 19–20. bekezdés.

⁽²⁾ C-334/99. ügy, Németország kontra Bizottság [2003] ECR I-1139, 133. bekezdés.

⁽³⁾ T-228/99 és T-233/99 egyesített ügyek, WestLB [2003] ECR II-435, 314. és 335. bekezdés.

⁽⁴⁾ Lásd C-278-80/1992 egyesített ügyeket, Spanyolország kontra Bizottság, [1994] ECR I-4103, 26. bekezdés; lásd még a T-152/99 ügyet, HAMS kontra Bizottság [2002] ECR II-3049, 125–132. bekezdés.

⁽⁵⁾ C-334/99 ügy, Németország kontra Bizottság [2003] ECR I-1139, 134. bekezdés.

3. Eltérések az EK-Szerződés 87. cikkének (2) és (3) bekezdése alapján

93. Az ideiglenes eljárás alapján a Bizottságnak csak azon támogatási intézkedések tekintetében rendelkezik eljárás indítására vonatkozó jogkörrel, amelyek a csatlakozást követően is alkalmazandónak minősülnek.
94. A bejelentett, ismeretlen követelésekért járó kártérítés a csatlakozást követően is alkalmazandónak minősül, és úgy tűnik, hogy az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatást képez. A Bizottságnak tehát az EK-Szerződés 87. cikkének (2) és (3) bekezdése értelmében összeegyeztethetőségi vizsgálatot kell indítania. Tekintve, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés a magyar hatóságok által a Postabank szerkezetátalakításának és privatizációjának elősegítése céljából hozott intézkedések összességének része, a Bizottság összeegyeztethetőségi vizsgálatának figyelembe kell vennie az ebben az összefüggésben hozott különböző állami intézkedéseket.
95. Fontos azonban megjegyezni, hogy jöllehet az 1998. december óta hozott valamennyi intézkedést az állami támogatás meglétének és a „csatlakozást követően is alkalmazandó” intézkedések összeegyeztethetőségének vizsgálata céljából összességében vizsgálják, a Bizottság jogköre alapján indítható eljárások az utóbbi intézkedésekre korlátozódnának.
96. Úgy tűnik, hogy az EK-Szerződés 87. cikkének (2) bekezdésében szereplő mentességek erre az esetre nem vonatkoznak, mert a támogatási intézkedések egyrészt nem szociális jellegűek, másrészt nem is magánszemély fogyasztóknak nyújtják őket, nem természeti csapások vagy rendkívüli események által okozott károk helyreállítását szolgálják, és nem is a Németországi Szövetségi Köztársaság által a Németország felosztása által érintett egyes területek gazdaságának nyújtott támogatásáról van szó. A további mentességeket az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének a), b) és c) pontja rögzíti.
97. A támogatás elsődleges célja egy nehéz helyzetben levő vállalkozás hosszú távú életképességének helyreállítása. A magyar hatóságok az intézkedéseket egy gyengélkedő bank átalakítását célzó szerkezetátalakítási támogatásként jelentették be. Az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja alapján a Bizottság engedélyezhet az egyes gazdasági ágazatok fejlődését előmozdító állami támogatást, amennyiben az ilyen támogatás nem befolyásolja hátrányosan a kereskedelmi feltételeket a közös érdekekkel ellentétes mértékben.

3.1. Intervenció és szerkezetátalakítási iránymutatások

98. Az intervenció és szerkezetátalakítási támogatásnak az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja szerinti összeegyeztethetőségi feltételeit a közösségi iránymutatások rögzítik. A nehéz helyzetben levő cégek megmentésére és szerkezetátalakítására nyújtott állami

támogatásokról szóló jelenlegi közösségi iránymutatások⁽¹⁾ (2004-es iránymutatások) 2004. október 10-én léptek hatályba. Az ezen iránymutatások közzététele előtt nyújtott támogatásokra vonatkozóan a nehéz helyzetben levő cégek megmentésére és szerkezetátalakítására nyújtott állami támogatásokról szóló előző közösségi iránymutatások⁽²⁾ (1999-es iránymutatások) rögzítik azokat a feltételeket, amelyek mellett az ilyen támogatás összeegyeztethetőnek minősül⁽³⁾.

99. A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedéséről 2001. novemberében született döntés, a részvényvásárlási megállapodást (amely tartalmazza a kártérítési rendelkezést, nevezetesen az itt vizsgált ismeretlen követelésekért járó kártérítést) pedig 2003. október 20-án írták alá. A Bizottság tehát úgy ítéli meg, hogy ezen intézkedések vizsgálatára az 1999-es iránymutatások vonatkoznak.

3.2. Mentőöv

100. Az iránymutatásokban szereplő meghatározás szerint a mentőöv olyan intézkedéseket jelent, amelyek ideiglenesen fenntartják egy cég helyzetét, amelynek pénzügyi helyzetében számottevő romlás mutatkozik. Általában véve ezeknek az intézkedéseknek az időtartama nem lépheti túl a hat hónapot. Mivel a vizsgált intézkedések hat hónapot meghaladó időtartamra terjednek, a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a vizsgált támogatás az iránymutatások értelmében nem minősül mentőövnak.

3.3. Szerkezetátalakítási támogatás

101. A szerkezetátalakítási támogatási intézkedések összeegyeztethetőségének az 1999-es iránymutatások értelmében végzett vizsgálatok a következő feltételeknek kell teljesülniük: életképesség helyreállítása, minimálisra szorító támogatás, valamint a verseny indokolatlan torzulásának elkerülése.

Egy cég jogosultsága

102. Az 1999-es iránymutatások szerint egy cég akkor van nehéz helyzetben, ha saját forrásaiból, a szükséges pénzeszközök részvényesek bevonásával történő előteremtésével, illetve kölcsönfelvétellel nem képes talpra állni.
103. A Postabank megalapítása óta nem rendelkezett elegendő tőkével, és 1997–98-ban súlyos gondokkal küzdött. 1997. áprilisában néhány nap leforgása alatt a betétesek hozzávetőlegesen 70 milliárd forintot vontak ki, ezt követően került sor a bank óriási veszteségeinek nyilvánosságra hozatalára, így a bankot az azonnali likviditáshiány fenyegette. A Postabanknak már ezt megelőzően is régóta nehézségei voltak, de ezek csak 1997–1998-ban váltak igazán láthatóvá. Mindezek alapján megállapítható, hogy a Postabank az adott időpontban állami beavatkozás nélkül képtelen lett volna talpra állni.

⁽¹⁾ HL C 211., 2004.10.1., 2. o.

⁽²⁾ HL C 288., 1999.10.9., 2. o.

⁽³⁾ Lásd a 2004-es iránymutatások 104. bekezdését.

104. Azt a támogatást azonban, amit az ismeretlen követelésért járó kártérítés jelent, 2003-ban nyújtották. A magyar hatóságok állítása szerint „a Postabank jó pénzügyi egészségben levő, életképes vállalkozás volt, amikor a kormány megerősítette a bank privatizációja iránti szándékát” ⁽¹⁾ 2003-ban.
105. A Bizottság a magyar hatóságok által benyújtott információ alapján megjegyzi, hogy a bank tőkeszerkezete és helyzete 2002-ben stabilizálódott. A bank tőkéje a műveletekhez elegendő volt és megfelelt a vonatkozó törvényi és szabályozási követelményeknek (a tőkeegyelelősségi mutató 2002-ben 9,34 %, 2003-ban 10,35 % ⁽²⁾ volt). A jövedelmezőség 2001-ben és 2002-ben lassan javult, bár továbbra is viszonylag gyenge. 2003-ban a bank 20,6 millió eurós veszteséget könyvelt el ⁽³⁾. Ez azonban elsősorban a szerkezetátalakítási és integrációs költségeknek tudható be, ami ennek megfelelő befolyással volt a végső eredményre. 2003-ban a nettó kamathozam 16,7 %-kal nőtt, noha a Postabank költség/jövedelem aránya még így is a magyar nagybancok átlaga fölött volt.
106. Ezért a Bizottságnak kétségei vannak abban a tekintetben, hogy a privatizáció idején további szerkezetátalakítási támogatásra lett volna szükség.
107. A Bizottság megítélése szerint a Postabank 1997-ben és 1998-ban nehéz helyzetben levő vállalat volt. A fentiekben kifejtett okoknál fogva azonban a Bizottságnak kétségei vannak azt illetően, hogy a Postabank 2003-ban is nehéz helyzetben levő vállalatnak minősült volna, akkor, amikor a kártérítés nyújtására sor került, és hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítésben rejlő támogatási elem szükséges lett volna a bank szerkezetátalakításához.
- Az életképesség helyreállítása
108. Ahhoz, hogy a szerkezetátalakítási támogatás az iránymutatások értelmében összeegyeztethetőnek minősüljön, a szerkezetátalakítási tervnek tartalmaznia kell a hosszú távú életképesség ésszerű időtartamon belüli helyreállításához és a cég szanálásához szükséges eszközöket. Ennek a jövőbeli működési feltételek reális feltételezésére kell alapulnia.
109. Jóllehet az intézkedések vizsgálata utólagosan történik, a Bizottságnak azt a helyzetet kell vizsgálnia, amikor a támogatás odaítélésére sor került, és mérlegelnie kell, hogy abban az időpontban a helyreállítás megvalósítható volt-e.
110. A kártérítés a Postabank átalakítására irányuló beavatkozások sorában az utolsó láncszemet jelentette. A magyar hatóságok által a bejelentés részeként benyújtott szerkezetátalakítási terv az állam által a Postabank javára hozott intézkedéseket 1994–2001 közötti időszakban három szakaszban ismerteti.
111. A Bizottság megjegyzi, hogy a magyar hatóságok ismeretében az intézkedések, bár ugyanazt, a Postabank szerkezetátalakítását és privatizációját célozzák, egymással össze nem függőnek is tekinthetők. Úgy tűnik, hogy a Postabankot illető állami részvételt az *ad hoc* intézkedések jellemzik, amelyek – bár részét képezik a beavatkozások sorozatának – önálló választ nyújtottak a Postabank egyes nehézségeire azok felmerülésekor. Ennek az is az oka, hogy a Postabank veszteségei az eredeti várakozásokhoz képest magasabbak voltak. A hatalmas veszteségeket feltáró 1998-as pénzügyi vizsgálatot követően a bank az összeomlás szélén állt. Így a Postabank helyzetének rendezéséhez, valamint életképessége biztosításához további intézkedések szükségesek merültek fel. A kormány először feltőkésítéssel avatkozott be, miáltal a bank 99,9 %-os részvénytulajdonosává vált, majd a privatizációra való felkészítés érdekében támogatta a banknak az újonnan kinevezett vezetés alatt végzett szerkezetátalakítását. Egy 2001-es megírt privatizációs kísérletet követően a Postabank privatizációjára végül 2003-ban került sor, amikor a kormány eladta 99,9 %-os részesedését az Erste Banknak.
112. A magyar hatóságok által benyújtott szerkezetátalakítási terv a Postabank privatizációját progresszíven elfogadott intézkedések utólagos leírásának és elemzésének tűnik. A Bizottságnak ezért kétségei vannak azt illetően, hogy 1998-ban létezett a Postabank szerkezetátalakítására vonatkozó egységes és összefüggő terv, amelynek részét képezte a kártérítés.
113. Kétséges továbbá az is, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés megfelel az „egyszerűség” feltételének, tekintettel arra, hogy más intézkedéseket jóval a privatizáció előtt hoztak meg.
114. Ezenfelül a magyar hatóságok állítása szerint a Postabank életképes és pénzügyi szempontból egészséges volt, ezért joggal lehet érvelni, hogy további szerkezetátalakítási támogatásra nem volt szükség. Amennyiben ez a helyzet, akkor úgy tűnik, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés mesterséges előnyt biztosít egy már életképes vállalatnak.
115. A Bizottságnak a fenti megfontolások alapján komoly kétségei vannak azt illetően, hogy szerkezetátalakítási terv körén belül nyújtott, az ismeretlen követelésekért járó kártérítésben rejlő támogatási elem teljesíti az 1999-es iránymutatásokban rögzített összeegyeztethetőségi feltételeket.
- Minimálisra szorítókozó támogatás
116. A támogatás összegét és intenzitását szigorúan a cég szerkezetátalakítását lehetővé tevő s minimumra kell korlátozni. Elvárás továbbá, hogy a támogatás kedvezményezettjei saját forrásból vagy külső kereskedelmi finanszírozás útján számottevően hozzájáruljanak a szerkezetátalakításhoz.

⁽¹⁾ A magyar hatóságok bejelentése, A Postabank privatizációja, 2003, 97. bekezdés, 19. o.

⁽²⁾ Előzetes pénzügyi adatok.

⁽³⁾ Előzetes pénzügyi adatok.

117. Annak biztosítása céljából, hogy a Postabank hozzájáruljon saját szerkezetátalakításának költségéhez, az 1998. december 30-án aláírt konszolidációs megállapodás arra kötelezte a Postabankot, hogy a konszolidáció alá eső eszközökkel kapcsolatos céltartalékok felszabadulásából származó bevételek 90 %-át utalja át a Pénzügyminisztériumnak. A Postabank a konszolidációs megállapodás alapján 1999-ben 931 millió forint készpénzátutalást teljesített. A 2000. évre a konszolidációs megállapodással kapcsolatos kötelezettségek 3 208,8 millió forintot tettek ki, amelyből a Postabank 488 millió forintot fizetett meg. Az Országgyűlés a Postabank akkori tőkemegfelelőségi mutatóinak stabilizálása érdekében 2 720,2 millió forint összegben elengedte a Postabanknak a konszolidációs megállapodás alapján az állam felé fennálló kötelezettségeit.
118. 2003. júliusában kormányhatározat⁽¹⁾ hatalmazta fel a Pénzügyminisztériumot a konszolidációs megállapodás 2003. december 31-i megszüntetésének megszervezésére és a részvényvásárlási megállapodásban olyan rendelkezések kikötésére, miszerint amennyiben egyes befektetéseket úgy értékesítenek, hogy az értékvesztés meghaladja az 500 millió forintot, a Postabank az eszközadásból származó nyereség egy adott százalékát átutalja az ÁPV Rt.-nek.
119. Ebben a stádiumban a Bizottságnak nem áll a rendelkezésére információ az új tulajdonos által viselt szerkezetátalakítási költségekről. A Postabank megvásárlója, az Erste Bank által tett hozzájárulásokat illetően a Bizottság megjegyzi, hogy egy 2003-ban lebonyolított versenypályázatot követően a benyújtott ajánlatok közül az Erste Bank ajánlotta és fizette a legmagasabb, 101,3 milliárd forintos árat. Tekintve azonban a Postabank számára a privatizációra való felkészítés érdekében nyújtott támogatást, az értékesítés számottevő, mintegy 53,4 milliárd forintos negatív árat eredményezett.
120. Továbbá, a magyar hatóságok által biztosított információ alapján a Postabank tőkemegfelelőségi mutatója 1998-ban 17,42 %, 1999-ben 11,3 %, 2000-ben 15,68 %, 2001-ben 11,05 %, 2002-ben 9,34 %, 2003-ban pedig 10,35 %⁽²⁾ volt. A tőkemegfelelőségi mutatók magasnak tűnnek, és azt látszanak jelezni, hogy a Postabanknak nyújtott támogatás nem korlátozódott a minimálisra.
121. Ezért a Bizottságnak kétségei vannak azt illetően, hogy a támogatás a minimálisra szorítkozott, és hogy a támogatás kedvezményezettje számottevően hozzájárult a Postabank teljes szerkezetátalakítási költségeihez.
- A verseny indokolatlan torzulásának elkerülése
122. Az iránymutatások értelmében további feltételt jelent az, hogy intézkedéseket kell hozni a konkurenciára gyakorolt kedvezőtlen hatások a lehető legnagyobb mértékű ellensúlyozására.
123. A magyar hatóságok állítása szerint a szerkezetátalakítási terv keretén belül megvalósított intézkedéseket a Postabank nem használta agresszív hitelpolitika folytatására, tevékenységei bővítésére, piaci részesedése növelésére, illetve új tevékenységek finanszírozására, továbbá a bank piaci részesedésének alakulása hanyatlást, illetve stagnálást mutat (a teljes eszközállományhoz viszonyított aránya az 1998-as 5,7 %-ról 2002-re 3,7 %-ra esett).
124. A magyar hatóságok állítása szerint a racionalizálási program eredményeként a Postabank-hálózat fiókjainak számát 134-ről (1998) 2003 végére 111-re csökkentették, az alkalmazottak számát pedig, ami 1998-ban 2 500 volt, 2003-ra 1 600-ra faragták le.
125. Az iránymutatások értelmében a vállalat megfelelő piacon, illetve piacokon való jelenlétének kötelező korlátozása vagy csökkentése a konkurencia javát szolgáló ellensúlyozó tényezőt jelent, amelynek arányban kell lennie a támogatás torzító hatásaival, nevezetesen a cég viszonylagos jelentőségével a megfelelő piacon vagy piacokon⁽³⁾.
126. A Bizottság a fiókhálózat és a leányvállalatok racionalizálását a bank rendes racionalizálási programja részének tekinti. A magyar hatóságok nem tájékoztattak olyan intézkedésekről, amelyek a szerkezetátalakításhoz szükségesen túlmutatnak, és amelyeket a támogatás által okozott versenytorzulás ellensúlyozásának lehetne tekinteni. A Bizottság megjegyzi továbbá, hogy a privatizációt követően a fiókhálózat bővítését célzó és egyéb beruházásokat terveztek, ezért a kártérítés a vevő terjeszkedési stratégiáját látszik elősegíteni és támogatni. A Bizottságnak komoly kétségei vannak azt illetően, hogy a bank rendes racionalizálása az állami támogatási intézkedések által okozott versenytorzulások megfelelő kezelésére alkalmas, ellensúlyozó intézkedésnek tekinthető.
127. Annak megállapításához, hogy a lehetséges ellensúlyozó intézkedések arányosak-e a támogatás által okozott versenytorzulással, a támogatás összegét kell figyelembe venni. A vizsgált esetben hatalmas összegű pénzügyi támogatást – amelynek része az ismeretlen követelésekért járó kártérítés – és számottevő szabályozási támogatást nyújtottak a Postabank javára.
128. Ezen túlmenően a magyar hatóságok a Postabank szerkezetátalakításával összefüggésben olyan intézkedéseket is hoztak, amelyek a Postabank országos piaci helyzetét voltak hivatottak megerősíteni. A Posta az elmúlt 15 évben kulcsfontosságú partnert és elosztási csatornát jelentett a Postabank számára. 2002. decemberében a Postabank 10 éves stratégiai együttműködési megállapodást kötött a Postával elsősorban új banki termékek és szolgáltatások közös fejlesztésére és értékesítésére, szervezeti és üzleti szinergiák kiaknázására, a lakossági betétek volumenének növelésére és a nyereség közös növelésére.

⁽¹⁾ 2165/2003 (VII.22) kormányhatározat.

⁽²⁾ A Postabank előzetes pénzügyi adatai.

⁽³⁾ Az 1999-es iránymutatások 37. bekezdése.

129. A magyar hatóságok állítása szerint a Postabank és a Posta közötti stratégiai együttműködési megállapodás teljes mértékben kereskedelmi jellegű és a Postabank a Postánál nem élvez kizárólagosságot a banki termékek és szolgáltatások fejlesztése és értékesítése tekintetében. A hatóságok valójában azzal érvelnek, hogy a Postán keresztül az OTP Bank termékeit és szolgáltatásait, valamint az államkötvényeket is árusítják.
130. A Bizottság megjegyzi azonban, hogy a stratégiai együttműködési megállapodásban a következő szerepel (8. o., 10–11. bekezdés): „[...]”.
131. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a stratégiai együttműködési megállapodás, amely része a magyar hatóságok által tett szerkezetátalakítási lépéseknek, erősíti a Postabank versenyhelyzetét a magyar piacon és előnyt biztosít a számára a közösen fejlesztett új termékek postai értékesítésére biztosított kizárólagosság révén.
132. Ebből következően a Bizottságnak a benyújtott információ alapján komoly kétségei vannak azt illetően, hogy a magyar hatóságok által a 82. pontban említett támogatási elemekkel támogatott szerkezetátalakítási intézkedések, ideértve az ismeretlen követelésekért járó kártérítést, megfelelő ellensúlyozó intézkedést jelentenek.

Következtetés

133. A jelen pillanatban úgy tűnik, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítésben rejlő támogatási elem nem teljesíti a szükséges feltételeket ahhoz, hogy az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontjában meghatározott kivétel alkalmazható legyen.

4. Az Európai Megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése

134. Az Európai Megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy:

„A XIIa. mellékletben foglalt pénzügyi szolgáltatások tekintetében ez a Megállapodás nem csorbítja a felek jogát, hogy olyan intézkedéseket hozzanak, amelyek szükségesek a fél monetáris politikájának folytatásához vagy óvatossági alapon a befektetők, a pénzüsszeget elhelyezők, a kötvény-birtokosok vagy más olyan személyek védelméhez, akikkel szemben letéteményesi kötelezettség áll fenn vagy pedig a pénzügyi rendszer stabilitásának és egészséges működésének biztosításához. Ezek az intézkedések saját vállalatokhoz és állampolgárokhoz viszonyítva nem tesznek megkülönböztetést a másik fél vállalataival és állampolgáraival szemben.”

135. A Bizottságnak erős kétségei vannak azt illetően, hogy az Európai Megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése

a jelen esetben alkalmazható a Postabank javára nyújtott intézkedések igazolására.

136. A Bizottságnak emellett azzal kapcsolatban is komoly kétségei vannak, hogy az Európai Megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése egyáltalán alkalmazható-e állami támogatási intézkedésekre, hiszen az az Európai Megállapodás „letelepedési fejezetének” részét képezi, míg az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések az Európai Megállapodás 62. et seq. cikkében szerepelnek.
137. A Bizottságnak továbbá kétségei vannak azt illetően, hogy az Európa-megállapodás 45. cikkének (2) bekezdésében rögzített feltételek teljesülnek. Az Európa-megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése a monetáris politikát illető vagy prudenciális alapon engedélyez intézkedéseket. Hangsúlyozni kell, hogy az adott időpontban nem volt általános bankválság Magyarországon. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy ezzel a lehetséges intézkedések egy pénzügyi felügyeleti hatóság által hozott, általános alkalmazási körrel bíró intézkedésekre korlátozódnak.
138. A Bizottságnak mindenképpen komoly kétségei vannak azt illetően, hogy a magyar hatóságok által 1998. decembere óta a Postabank szerkezetátalakításának és privatizációjának elősegítése céljából hozott intézkedések, amelyeknek része az ismeretlen követelésekért járó kártérítés, szükségesek voltak az ezen rendelkezésben jelölt célok eléréséhez.

V. Következtetés

A Bizottság ennek megfelelően a következőképpen határozott:

- a Postabank és Takarékpénztár Rt. (jelenleg Erste Bank Hungary Rt.) javára hozott, a Magyar Köztársaság által a csatlakozási okmány IV. mellékletének 3. pontja értelmében az ideiglenes eljárás alapján bejelentett alábbi intézkedései a csatlakozást követően nem alkalmazandók: „Alárendelt kötvények, 1995. április”, „Tőkeemelés, 1995. szeptember”, „Alárendelt kötvények, 1996. március”, „Alárendelt kötvények, 1996. július”, „Kötelező tartalék képzésének előírása alóli mentesség, 1997. március”, „Az állam által nyújtott készfizető kezességvállalás, 1997. április”, „Eszköz swap, 1997. szeptember”, „Tőkeemelés, 1997. június”, „Alárendelt kötvények, 1997. december”, „Tőkeemelés, 1998. május”, „Tőkeátcsoportosítás, 1998. december”, „Portfóliótisztítás, 1998. december”, „Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési korlátok alól, 1999. április”, „A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése, 2001. november”, „Felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól, 2001. október”, „Kizárólagosság a diákhitelek folyósításához szükséges számlanyitásra, 2001. szeptember”, „Esetleges peresített követelésekért járó kártérítés, 2003. október”.

- Az „Ismeretlen követelésekért járó kártérítés, 2003. október” a csatlakozást követően is alkalmazandó. A jelen pillanatban úgy tűnik, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés állami támogatást jelent, és a Bizottságnak komoly kétségei vannak a közös piaccal való összeegyeztethetőségét illetően.

A fenti megfontolások fényében a Bizottság a csatlakozási okmány IV. melléklete 3 szakasza (1) bekezdésének c) pontja (2) és (3) bekezdése, valamint az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdésében megállapított eljárások alapján eljárva kifogást emel, hivatalos vizsgálati eljárást indít, és felszólítja a Magyar Köztársaságot, hogy ezen levél kézhezvételének időpontjától számított egy hónapon belül nyújtsa be az észrevételeit, amelyek segíthetik a Postabank és Takarékpénztár Rt. (jelenleg Erste Bank Hungary Rt.) javára hozott, ismeretlen követelésekért járó kártérítési intézkedés kivizsgálását.

A Bizottság kéri az Önök hatóságait, hogy a levél másolatát azonnal továbbítsák a támogatás lehetséges kedvezményezettjei részére.

A Bizottság felhívja a Magyar Köztársaság figyelmét, hogy az érdekelt feleket tájékoztatni fogja ezen levélnek és annak érdemi összefoglalásának az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzététele útján. A Bizottság az EFTA-tagországok közül az EGT-megállapodást aláíró országokban működő érdekelt feleket is értesíti az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* EGT-kiegészítésében közzétett közlemény útján, valamint ezen levél másolatának megküldésével az EFTA Felügyeleti Hatóságát. A Bizottság felhívást intéz minden érdekelt félhez, hogy a közzététel időpontjától számított egy hónapon belül nyújtsa be észrevételeit.

Povolenie štátnej pomoci v rámci ustanovení článkov 87 a 88 Zmluvy o ES
Prípady, ku ktorým nemá Komisia námietky

(2005/C 68/04)

(Text s významom pre EHP)

Dátum prijatia rozhodnutia: 2. februára 2005

Členský štát: Holandsko

Číslo pomoci: N 574/2004

Názov: Oslobodenie od dane z odpadu na vybagrovaný kal

Účel (sektor): Ochrana životného prostredia, infraštruktúra vodnej dopravy

Právny základ: Artikel 17, eerste lid, van de Wet belastingen op milieugrondslag

Rozpočet: Okolo 75 miliónov eur (odhad pre rok 2004).

Trvanie: Neobmedzené.

Ďalšie informácie: Rozhodnutie v autentickom jazykovom znení, z ktorého boli odstránené všetky informácie, ktoré sú predmetom obchodného tajomstva, je uverejnené na stránke

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Udelenie licencií pre širokopásmové rádiové frekvencie typu P-MP (Point-Multipoint)**Konania na udelenie licencií pre širokopásmové frekvencie rádiových sietí typu P-MP**

(2005/C 68/05)

„Ministero delle Comunicazioni della Repubblica Italiana“ (Ministerstvo komunikácie v Talianskej republike), „Direzione Generale per i Servizi di Comunicazione Elettronica e di Radiodiffusione“ týmto oznamuje, že konanie na udelenie licencií pre širokopásmové frekvencie rádiových sietí typu P-MP (Point-Multipoint) bolo zverejnené prostredníctvom oznámenia v „Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana“ č. 45 zo dňa 24.2.2005, „Parte seconda“ (Časť II), „Foglio delle Inserzioni“ (v klasifikovanej sekcii), v súlade s úvahou č. 195/04/CONS zo dňa 23.6.2004 „Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni“.

Licencie pre oblasti geografického pokrytia zodpovedajúce oblastiam jednotlivých talianskych regiónov alebo autonómnych provincií Trento a Bolzano, sú k dispozícii pre:

- a) spektrálne zdroje v pásme 24,5-26,5 GHz: tieto sa skladajú zo samostatných blokov rovných 56 MHz pre každý úsek pásma, ktoré môžu byť použité v kanáloch šírky najviac 28 MHz, a sú k dispozícii pre každú oblasť geografického pokrytia v množstve určenom nižšie:

6: Abruzzo, Basilicata, Calabria, Friuli Venezia Giulia, Valle d'Aosta;

5: Campania, Emilia Romagna, Lazio, Lombardy, Marche, Molise, Piemont, Puglia, Sardínia, Sicília;

4: autonómna provincia Bolzano, Liguria, Toskánsko, autonómna provincia Trento;

3: Benátky;

- b) spektrálne zdroje v pásme 27,5-29,5 GHz: tieto sa skladajú zo samostatných blokov rovných 112 MHz pre každý úsek pásma, ktoré môžu byť použité v kanáloch šírky najviac 28 MHz; dva sú k dispozícii pre každú oblasť geografického pokrytia.

40 kalendárnych dní musí uplynúť od dátumu zverejnenia oznámenia v „Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana“ pred predložením prihlášok na udelenie licencií pre frekvencie. Prihlášky musia byť v súlade s podmienkami a postupmi stanovenými v oznámení a špecifikáciách obstarávania.

Strany, ktoré žiadajú ďalšie informácie týkajúce sa postupov na udelenie licencií, frekvencií, ktoré sa majú udeliť, kvalifikácií na účasť a postupov účasti, poplatkov za udelenie licencií pre frekvencie, a povinností v súvislosti s udelenou frekvenciou, vyzývame, aby sa informovali z oznámenia a špecifikácií obstarávania na internetovej stránke Ministerstva (www.comunicazioni.it).

Predbežné oznámenie o koncentrácii
(Prípád COMP/M.3687 — Johnson & Johnson/Guidant)

(2005/C 68/06)

(Text s významom pre EHP)

1. Dňa 15. marca 2005 Komisia dostala oznámenie o zámere koncentrácie podľa článku 4 nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 ⁽¹⁾, podľa ktorého podnik Johnson & Johnson („J&J“, USA) získava kontrolu nad celým podnikom Guidant Corporation („Guidant“, USA) v zmysle článku 3 odsek 1 písmeno b) nariadenia Rady prostredníctvom nákupu akcií.

2. Obchodné aktivity príslušných podnikov sú tieto:

— podnik J&J: spotrebný tovar, lieky, zdravotnícke a diagnostické zariadenia;

— podnik Guidant: zdravotnícke zariadenia používané na kardiovaskulárnu liečbu.

3. Na základe predbežného preskúmania Komisia dospela k názoru, že oznámená transakcia by mohla spadať pod nariadenie (ES) č. 139/2004. Konečné rozhodnutie o tomto bode si však Komisia vyhradzuje.

4. Komisia žiada všetky zainteresované tretie strany, aby oznámili Komisii svoje pripomienky k plánovanej koncentrácii.

Pripomienky musia byť doručené Komisii najneskôr do 10 dní od dátumu uverejnenia tohto predbežného oznámenia, a to prostredníctvom faxu (na číslo (+32 2) 296 43 01 alebo 296 72 44) alebo poštou pod referenčným číslom COMP/M.3687 – Johnson & Johnson/Guidant, na túto adresu:

European Commission
Directorate-General for Competition,
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 24, 29.1.2004, s. 1.